

4^e jaargang, no. 1
januari 2025

In deze uitgave:

- Een kanaal of een bron van levend water zijn'
- Profeteren
- Wandelen door het Oude Testament (22)
- Openbaring in vogelvlucht (1)
- De daad bij het woord: verandering
- Leren luisteren naar Gods stem

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Nieuwe lay-out als proef - Redactie
- 2 Van de redactie: 'Een kanaal of een bron van levend water zijn'
- 3 'Goud vanouds en nu': MP3's van zr. A. van den Brink en Jaap Visser - Rita Blijdorp
- 3 Profeteren – Basisbijbelcursus uit 1989
- 6 Liederen om te luisteren en mee te zingen - Henk Verbeek
- 7 Gedicht 'Profeteren' - Gerrit van Ek
- 7 Beeld – Ankie van Harmelen
- 8 Wandelen door het Oude Testament (22) - Cees Visser
- 14 De daad bij het Woord: verandering - Pieter van Berkel
- 18 Gedicht 'Want ik draag je...' - Hanny Laurita
- 18 Openbaring in vogelvlucht (1) - Toon van den Hoorn
- 20 Leren luisteren naar Gods stem (2-slot) – Eljakim Nuijten
- 22 Boek 'De eenheid van 1 God' - Jaap Noordam
- 22 Mededelingen en colofon

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

VAN DE REDACTIE

Een kanaal of een bron van levend water zijn

Heer, maak mij een kanaal van Uw zegen?

Misschien hebben we ooit wel in onze vroomheid oprecht gebeden: *“Heer, maak mij een kanaal van Uw zegen.”* We voelden ons als die holle buis, waar God Zijn levenswater in moest gieten over ons onvruchtbare woestijnland. Of we voelden ons als een leeg vat dat de Heer maar moest vullen... Maar werkt de Heer helemaal buiten ons om? Werkt het zo vanuit de Heer?

God respecteert ons mens-zijn, onze creativiteit, onze door Hemzelf ingeschapen vermogens en talenten en ziet ons *niet als een willoos werktuig*, zoals een irrigatiebuis. Meer dan zo'n buis worden wij het water zelf en zoals de Heer Jezus Zijn leven heeft afgelegd, zo leggen wij ons leven in Gods handen. Alles van en in ons is voor Hem beschikbaar om gebruikt te worden in welk onvruchtbaar land dan ook. Dat mag onze keuze van toewijding zijn. Daarom zullen wij ons na wedergeboorte en de gave van de doop in de Geest graag door Hem laten vormen, zoals de pottenbakker het leem vormt (Jer. 18:5-6). Maar Hij wil ons *actief inschakelen* en door ons heen werken. Door doop in Geest wordt kracht van God toegevoegd aan ons mens-zijn, dat wil zeggen: aan wat wij in aanleg van God, onze Schepper, aan talenten en vermogens meegekregen hebben. God weet hoe Hij de mens van den beginne heeft gemaakt en bedoeld. Hij wacht tot, hoopt op, verlangt ernaar, kijkt uit tot het eruit komt bij ons.

Met een ander beeld wordt ook wel gezegd, dat de mens een *instrument* in Gods handen is, waar Hij op speelt. God wil ons echter betrekken in alles en *niet buiten ons om* werken. In het gebruikte beeld van instrument is de mens passief en doet God alles. God schakelt ons evenwel als medewerker van Hem in (1 Kor. 3:9). Hij wil ons gebruiken en in ons doorwerken tot vernieuwing van ons denken, zodat ons leven samengroeit met Hem: *“wie zich echter met de Heer verenigt (aan de Here hecht, NBG-vert.), is één geest met Hem”* (1 Kor. 6:17). Hij roept ons op niet af te wachten op dingen die van bovenaf over je komen, die als het ware 'uit de lucht' of 'uit de hemel' komen vallen.

God vraagt ons om inzet van onze vermogens of begaafdheden of talenten - door God oorspronkelijk in aanleg gegeven, waarbij Hij aansluit - die in gemeenschap met God na doop in heilige Geest verder mogen worden ontwikkeld. Opdat die van

NIEUWE LAY-OUT ALS PROEF

Dit nummer van Hoger-Op ziet er wat anders uit dan de vorige nummers.

We kregen bericht van iemand onder de lezers die bij het lezen van het blad wat last had van de combinatie van de pdf met de 2-koloms opmaak.

Het lezen van de onderkant van de 1e, linker- kolom en dan in de pdf verder lezen in de 2^e, rechterkolom aan de bovenkant werd als enigszins hinderlijk ervaren.

Zijn suggestie was dat de leesbaarheid van ons digitale blad mogelijk verbeterd zou kunnen worden als wij voortaan grotendeels met een 1-koloms opmaak zouden kunnen gaan werken.

In nauw overleg met de vormgever oftewel de verzorger van de lay-out, Henk Verbeek, vonden we het de moeite waard om dit als proef uit te proberen.

Graag ontvangen we reacties van lezers of deze opzet mogelijk het lezen van de inhoud prettiger maakt of juist niet. Kortom: welke voor-en nadelen ervaart u? We horen het graag!

(Red.)

Hem uit worden geïntensiveerd met Zijn vermogens, om tot een diepere dimensie en tot *hogere uiting* te komen als gaven van de Geest (*charismata*). Dan komt het goddelijke element erbij. Met de inzet van onze Geestegaven kunnen we in geloof de ander dienen en zegenen.

In de oude voorstelling van zaken beseften we bij de verlangende, goedbedoelde zucht “Heer, maak mij een kanaal van Uw zegen” nog niet dat zo’n kanaal een steriele, strakke en stijve zaak is. Het is rechtuit en zo strak mogelijk *door mensen gegraven* en daarmee een dood ding op zichzelf. Kanalen zijn nooit verrassend in hun loop, maar uiterst voorspelbaar. Gods Geest werkt nooit op één en dezelfde manier en daarom is het ‘niet zo fijn’ om een kanaal te zijn of ernaar te verlangen dit te worden.

Heer, leer mij een bron te zijn van Uw levende water!

De frisheid van het leven in de Geest lijkt meer op het levendige bruisen van een rivier die heel *verrassend* zijn loop heeft. Vanuit de bron kronkelt die kris-kras door het land, vol van energie en krachtige stroming. Wat fijn om dan te bidden: “Heer laat mij een bron zijn van Uw levende water!” Daar sta je niet passief buiten, maar ben je er helemaal in betrokken en word je actief ingeschakeld.

Gedoopt zijn in en steeds weer meer vervuld worden met heilige Geest geeft je het bewustzijn, dat de levende God in je werkt en door jou heen anderen kan bereiken. Hoe mooi om te zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water *nooit meer* teleurstelt (Jes. 58:11; Jer. 31:12; Joh. 4:14).

In dit nummer iets meer over geestelijke gaven, vooral wat het profeteren betreft en het onderscheid dat er is met openbaring. Wie er verder in wil duiken, die verwijst ik graag naar de reader van Toon van den Hoorn ‘Ontwikkeling van geestelijke gaven’ op:

<https://vegdeark.nl/wp-content/uploads/2024/05/ontwikkelingvangeestelijkegaven.pdf>

En naar de studies over de geestelijke gaven door Cees Visser in zijn boek ‘Het werk van Jezus Christus’, hoofdstuk 3, die grotendeels ook te vinden zijn in de Bijbelstudie-bladen 12 t/m 19:

<https://veg-immanuel-breda.nl/studiemateriaal/geestelijke-gaven-in-de-gemeente-1/>

‘GOUD VANOUDS EN VAN NU’

Door Rita Blijdorp

Hierbij een basisbijbelstudie van Jaap Visser uit de VEG Den Haag over ‘profeteren’ (inleiding geestelijke gaven) gevolgd door een specifieke schriftelijke studie over profeteren. En vervolgens kunt u luisteren naar de 3e studie van zr A. van den Brink over de Johannesbrieven uit Driebergen 1975, dat is de 8^e studie in totaal over 1 Johannes.

[19890202-1763-JV-BBC-deel3-GeestelijkeGaven-Rdam](#)

[19750716-3904-ZrvdBrink-1joh5:1-12-Kampweek Driebergen-wo mo](#)

PROFETEREN

U kunt een basisbijbelcursus gaan lezen die gehouden is in 1989.

Verschil tussen charisma en dorea

Heel kort even een herinnering... We hebben gezien in een eerdere les, dat de Bijbel het woord ‘gaven’ in het Nederlands zo gebruikt, haalt uit twee Griekse woorden die tegengesteld zijn. Er staat zowel het woord ‘charisma’ (χάρισμα) als ‘dorea’ (δωρεά). Charisma is menselijk talent wat wij allemaal bezitten, vanaf Adam doorgegeven, ingeschapen. Dorea is een cadeau dat God zo uit de hemel aan jou geeft, omdat jij het niet hebt, omdat God dat heeft. Dat is heel wat anders. Het is een heel groot verschil

tussen het talent of een geschenk. Ik zal een voorbeeld nemen, niet uit het geestelijke: er zijn mensen, neem Rembrandt, die konden schitterend schilderen. Hij was een schilder van de bovenste plank. Zijn buurman, ik weet niet hoe die heette, Piet Klaassen, die was kleurenblind, die kon geen penseel hanteren, die had geen enkel zicht om te kunnen schilderen, maar die krijgt op een zekere dag een geschenk van Rembrandt. Hij krijgt de Nachtwacht. Een prachtig cadeau. Rembrandt maakte hem, door zijn talent, zijn charisma, en zijn buurman kreeg dat cadeau, een dorea, zomaar. Een heel groot verschil.

Geestelijke gaven zijn in beginsel natuurlijke talenten

Op het gebied van geestesgaven is dat precies eender. Als de Bijbel spreekt over geestelijke gaven, zijn dat mogelijkheden, talenten, die al in ons zijn, als méns. Ze komen eruit in het gunstige geval als je in Christus komt. Ze komen er in het gunstigste geval, in Jezus, optimaal eruit. Buiten Christus, heb je dat ook. Alleen de meeste komen niet zo tot ontwikkeling of een beetje, maar dan alleen in het natuurlijke leven. Een staatsman met een visie in de toekomst is een charisma, dat is ingeschapen. Er zijn wel van die staatslieden of grote geesten op aarde geweest die zicht hadden op verleden en ook op toekomst en uitspraken deden die klopten. Dat was geen waarzeggerij, ook geen goddelijke profetie, maar dat is een menselijk charisma.

Onderscheiding: een goede zakenman heeft mensenkennis, onderscheid menselijke karakters, naar een bepaalde mate. Dat is een menselijke eigenschap.

Vernieuwd inzicht wat 'charisma' zijn

Dus werken met geestesgaven is niets bovennatuurlijks in die zin dat wij daar niets van hebben en we moeten afwachten of de Here het ons wil geven...dat is niet waar! Dus daar hebben we toen al mee afgerekend en daar gaan we nu mee door. Als u zich dat weer herinnert en ook begrepen hebt, dan begrijpt u ook het volgende. Anders loopt u vast. We gaan terug naar elkaar, naar de mens, een mens kan denken, overwegen, combineren, doorzien, menen, spreken. Dat is een menselijk vermogen. Dat schreef God bij Adam en Eva in, en dat hebben wij gelukkig ook. Hoe gezonder je bent, hoe vrijer je bent van de duivel en van beschadigingen des te beter dat allemaal functioneert.

De nieuwe situatie in Christus: samen met de Heer

Nu komt zo'n mens, u en ik, door bekering, wedergeboorte in Christus, in, heilige Geest, in God en in de Zoon en zij in ons, zo mag je het ook wel zeggen. Dan komt die mens, u en ik, in een bijzondere situatie terecht. Dé situatie bij uitnemendheid die God voor alle mensen bedoeld heeft. Ook voor die ingeschapen gave. Een mens in crisis komt helemaal uit de verf zeggen we. Tenminste, dat is de mogelijkheid en daar willen we ons op richten. Als je daarom in Christus bent gekomen, zoals wij, dat is dus in het geestelijk lichaam van God, dan kun je daarin zijnde denken, overwegen, combineren doorzien, menen, spreken vanuit jezelf, maar ook in combinatie met wat in God is, je smelt zo'n beetje samen. Je wordt in het goede geval **één geest met de Here** (1 Kor. 6:17). Zijn gedachtelevens en jouw gedachtelevens, het wordt steeds meer één.

Loslaten van een verouderd inzicht

Vandaar dat wij ook durven af te rekenen met de gedachten, die je wel eens bij Pinkstermensen hoort zeggen: "Ja, ik heb iets in mijn hoofd, maar ik weet niet of het van de Heer is, van mezelf of van de duivel." Ja, dat heb ik vroeger ook gezegd. Nu zeggen wij, als daar een twijfel is, dan is het òf van de Heer en mij, want dat is één òf het is van de duivel. Wij willen geloven dat wij één geest met de Heer vormen en wat daar niet mee overeenstemt - in ons innerlijk - is van de vijand. Want de mens is niet God-vijandelijk, in innerlijke constructie en zeker wij niet die rechtvaardige in Christus geworden zijn.

Aansluiting op Gods gedachtewereld

Wij, in heilige Geest zijnde, in verbinding met de Vader en met de Zoon, hebben dus een vanzelfsprekende aansluiting op hún gedachtewereld en Hij op onze gedachtewereld. Dat wordt steeds meer tot één. Dus nu wij in Christus zijn, kan ik ook denken over de dingen van God en dan gaat er een wereld open, veel grootser dan de natuurlijke, stoffelijke, aardse dingen, waar mijn ongelovige buurman mee bezig is. Dan gaat er een panorama voor mijn ogen onttrekken, onbegrensd: Goddelijke natuur, eeuwig leven. En ik zie ook, in dat Koninkrijk waar we in zijn, een geweldige kans om mijn talenten optimaal te ontwikkelen. Veel meer dan mijn ongelooflijke buurman. Want in Christus zijn betekent aansluiting op Zijn geweldig arsenaal en op de onmetelijke mogelijkheden van de heilige Geest, waar je één mee bent geworden, waar je op aangesloten bent. Je komt dus veel en veel verder dan de mens buiten Christus die het alleen maar van zijn eigen geest moet hebben, uit zijn eigen bronnetje moet putten. Als jij, als u, in Christus bent en u bent in uw innerlijk aan het overleggen, overpeinzen noemde David dat, ik overpeins dag en nacht uw wet, dan zijn wij bezig met het overpeinzen van het Woord, met het evangelie, met bepaalde beloften misschien of geestelijke wetten. Als we aan het overpeinzen zijn, dan is mijn geest bezig en Gods Geest, tegelijk, als een eenheid en dat speelt zich in mijn enken af, daar ben ik mee bezig. Wanneer ik dat niet wil bedenken, dan ben ik er niet mee bezig. Ik word niet zomaar tot denken gedwongen door de Geest. Ik denk of ik denk niet. Ik denk aan de dingen van God of ik denk aan mijn leuke band, ik bedoel, daar kies je toch voor waar je mee bezig bent?

Goddelijke gedachten gaan verstaan en omzetten

Je bent op een zeker ogenblik aan het overpeinzen van de zaken van God. Dat is het geweldigste wat er is: **bedenkt de dingen die boven zijn, waar Christus is** (Kol.3:1). Nou, dat is het heerlijkste wat Je kunt doen. Daar moet je natuurlijk ook wel eens gelegenheid en tijd voor hebben, bij het drukke leven dat we hebben, maar het is mooiste wat er is. Toeven met de Heer, in de geest. Dan ontstaat er een werking, nogmaals, door Zijn en mijn geest samen, waarbij ik de mogelijkheid krijg om goddelijke gedachten of Schriftwoorden te interpreteren, te begrijpen, te doorzien, op hun juiste waarde te schatten en te zeggen: zo is het! Met zo'n zekerheid dat een ander zegt: nou, dat is een leer met gezag. Jezus had de woorden van God doorwrocht, was daar één mee, had er zicht op gekregen, omdat Hij als eerste mens in heilige Geest was en daar één mee was. Hij onderzocht de profeten en de Psalmen en Mozes van zijn kindsheid af en kwam tot een geweldig zicht op het verleden, uit de oude Schriften, of het heden, waar hij was in Nazareth, en op de toekomst over zijn bediening, tenslotte Golgotha, Pasen tenslotte de eindtijd, tenslotte de eeuwigheid. Hij ging het meer en meer helemaal overzien en doorzien, omdat Hij er met Zijn denken mee bezig was terwijl Hij in heilige Geest was.. Zodra u in de Heer, in de Geest zijnde, bezig bent met het overdenken van de dingen van God, krijgt de Geest de kans u te verlichten. Hij doet als het ware een schijnwerpertje aan op een bepaalde gedachte of een woord en u zegt: Ja, dát kan je combineren met dát. Hé, dat zou wel eens kunnen leiden tot dát. Ik weet zeker dat het daarop uitlopen gaat. Als je dat zou zeggen, hardop zoals ik hier doe, en een ander hoort dat, die zegt: ben jij met de toekomst bezig? Ben je aan het voorspellen? Dan zeg ik, ja, ik ben aan het voorspellen. Hoe bedoel je? Ik combineer het een met het ander, wat ik begrijp en doorzie, ik trek al denkende door de verlichting met de Geest conclusies en dan kom ik uit op dát. Jòh, dat moet je eens een keer vertellen.

Profeteren is het interpreteren van Gods wil

Oké, dus de volgende zondag houd ik een preek en dan heb ik een onderwerp, een tekst en een stukje ervan geeft ineens een nieuwe view op iets. Ja, niet voor iedereen, maar voor enkelen, bijvoorbeeld, die daar ook gevoelig voor zijn. Op dat ogenblik sta ik te profeteren. Ik breng een product voort uit mijn denken onder leiding van Jezus door verlichting van heilige Geest. Ik heb in dat overwegen en zoeken en doorzien zicht gekregen op dingen van het verleden van nu en van de toekomst van Gods plan en Woord en ik spreek dat uit. In de Amplified Bible staat heel duidelijk dat profeteren inderdaad een interpreteren is van de wil van God en Zijn plan en Zijn doel. Om inzicht en begrip daarover te krijgen van verleden, heden en toekomst, en degene die hét ziet gaat erover spreken, prediken, leren en is bezig te profeteren. Meer is profetie niet. En minder ook niet. Maar komt nog niet met conclusies, hoor. We zijn nog niet aan het eind.

Komen tot inspirerende gedachten en van daaruit profeteren

Gods Geest werpt licht en inzicht op iets wat ik onderzoek. Ik vergelijk het met de kennis die ik al bezit in mijn innerlijk van vorig jaar opgeslagen, apperceptiemateriaal, en in die combinaties kom ik stapje voor stapje verder. In dat bezig zijn beïnvloedt Jezus, door heilige Geest, mij. Zo kom je verder tot gedachten die inspirerend zijn, nieuw leven geven, er bovenuit springen, boven de normale kennis die we al opgezadeld hebben en waar aan gewend zijn, die weer een stapje verder reiken. Spreek ze uit en je profeteert.

Definitie profetie

De conclusie dus, uit dit korte betoog, is de volgende: *Profetie komt organisch tot stand want het is geen dorea, maar een charisma van de mens die in heilige Geest bezig is en door die Geest geleid en verlicht wordt, maar die mens is bezig.* Heel wonderlijk. *Het komt tot stand door een samengegroeid denken met Jezus.* Hij zelf is het grote voorbeeld. Eigenlijk de meeste redevoeringen van Hem waren hele lange profetische uitspraken. Hij zegt ook: Alles wat van de Vader is, is het Mijne geworden. Dat heeft Hij verzameld in het bezig-zijn met zijn God. Doorwerkt, overdacht, gerijpt, zicht erop en met geloofszekerheid geplaatst in zijn toespraken, in Zijn predikingen. Zo profeteerde Hij.

Profetie komt niet uit de hemel vallen

Als ik zeg, en dat is een definitie, profetie in u en mij komt organisch in ons denken tot stand, dan rekenen wij af met het idee dat het ineens van boven naar beneden in je vallen moet, dorea, want dat is het niet. Ook profetie is charisma in de Bijbel en niet wat je ineens krijgt, of God pakt de microfoon spreekt bij jou iets naar binnen, en jij gebruikt je mond als een luidspreker, zo zegt de Heer: 'Mijn volk...' Maar denk erom, ik zeg het nu een beetje scherp natuurlijk, omdat ik het vroeger ook zo gedaan en gedacht heb. We zullen zo zien, in de volgende teksten, dat dat niet klopt. Het moet natuurlijk op de Bijbel gestoeld zijn, anders dan is het maar gezwam. Maar ik geef dit even scherp in een contrast aan, om duidelijk te maken wat ik in het eerste deel heb bedoeld. Organisch komt het tot stand door uw charismatisch vermogen profeteren, doorziend en doorschouwend onder leiding van heilige Geest bezig te zijn.

Je uitstrekken naar profetie om dat te ontwikkelen

Degene die dit stukje nu al begrijpt, zal in zichzelf een verlangen voelen opkomen: ik hoef niet meer af te wachten tot God mij ook eens wat geeft, ik kan me er naar uitstrekken en proberen het te ontwikkelen. Nou, dan ben je bezig met charismatische gaven te ontwikkelen. Ik ga het ook proberen. Dat is het streven naar gaven. Je kunt nooit streven naar een dorea. Ik kan er niet naar streven dat ik cadeaus krijg. Maar ik kan wel streven in mijn persoonlijke talentontwikkeling. De Bijbel zegt: **streef naar de gaven**. Hoe zou dat kunnen kloppen als het je door God, zo maar naar beneden, gegeven moest worden?

De geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen

Het kan niet. Dat is het wonderlijke. Zelf overwegen en doordenken. Daarom schrijft Paulus in 1 Korinthe 14:32: **De geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen**, niet aan Christus. Maar we hebben vroeger altijd zo gedacht. Maar de geest van de profeet is onderworpen aan zichzelf, aan de profeet en niet iets buiten je, zodat je cadeautjes krijgt. Over die cadeautjes kom ik straks nog terug, hoor. Dus denk niet al aan kritische kanttekeningen. Laat nog even liggen. Maar het is onderworpen aan de profeet. Ja, dat is wonderbaar, dat staat er.

Profetie is vrucht van een denkproces in de dingen van God

Nog eentje. *Profetie is een vrucht van een proces in je denken dat zich voltrekt door studie, verwerking, gemeenschap met Jezus, overdenken van de dingen van God*. Dus profetie is een vrucht van een proces in je denken, van overwegen, doorzien overdenken, verwerken van de dingen van God. Profetie is een vrucht van het proces in je denken van de dingen van Gods onder leiding en door licht van heilige Geest.

Weet u wat de mooiste definitie van profetie is: 1 Petrus 4:11. En dat weten jullie allemaal al. **Als u spreekt, spreekt dan woorden ALS van God**. Dat is nu profetie.

Profetie is een ruim begrip

Als je in de Schrift, vooral in de Korinthebrief, over profetie leest, hoofdstuk 14 bijvoorbeeld, dan is het zeer ruim, want Paulus schrijft: het is **stichtend, vermanend, opbouwend, bemoedigend**. Dus het is net als een fijne preek. Maar als het goed is, is dat profetie. Tenzij je wat nakletst en dat je zegt, ja, dat heb hier al 80 keer gezegd, joh, heb je nu alsjeblieft eens wat anders? Zoals in bepaalde opwekkingskringen hoor je iedere zondag dat je je bekeren moet en dat de Heer stierf op Golgotha. Dan zeg ik ja, dat weet ik nu wel. Kunnen we ons misschien richten op het volkomene? Is er misschien wat vaste spijs? Is er iets wat verder reikt?

Broeder van den Brink zei niet 'zo spreekt de Heer'

Een van de grootste profeten van ons land is broeder J.E. van den Brink altijd geweest. Niet omdat hij daar in zijn stoel zat en hup... daar kwam wat naar beneden. Hij was bezig, zoekende, of hij de Here al tastende in zijn denken mocht vinden. Dat is een mooi voorbeeld. Zijn boeken zijn profetische boeken. Hij verlicht door de Geest van God vanuit zijn denken, verleden, heden en toekomst. Maar hij ging niet door Nederland met: 'Zo spreekt de Here...' Nee, dat hoeft helemaal niet, want van den Brink sprak. Zijn naam staat ook onder zijn boeken, terecht.

Het is een vrucht van een proces uit zijn brein in heilige Geest zijnde. Dat is profetie. Stichtend, vermanend, bemoedigend, open brekend, zicht gevend, zeer ruim.

Wilt u het vervolg lezen klik dan [HIER](#).

LIEDEREN om te luisteren en mee te zingen

Zr Tonkens

Door Henk Verbeek

In het verleden heeft ook zr. Tonkens veel teksten voor liederen geschreven. Daar wil ik er ook een paar van laten horen. Deze gaan over de overwinning van Jezus op de dood en onze redding van de macht van satan. [Lied 134](#) (Christus triomfator), [Lied 128](#) (De Zoon vernederd en verheven), [Lied 170](#) (Triomf van de lijdende Knecht) en [Lied 200](#) (Goddelijke liefde). Dit laatste lied gaat over de Goddelijke liefde t.a.v. de mens, die ook in Jezus was. Daardoor is alles wat Hij voor ons gedaan heeft mogelijk geworden. Zr. Tonkens heeft ook een paar mooie koren geschreven waarvan ik [Koor 63](#) (Vol van vreugde, Heer) al geplaatst had. Maar hier dan [Koor 80](#) (Waar wij Uw lof bezingen).

stem van God zijn
je door zijn Geest
laten inspireren

zijn woorden horen
ze gaan uitspreken
dus profeteren

je vooral niet storen
aan hem die smalend zegt:
“jij profet? wat verbeeld jij
je wel?”

je bent geschapen
om vrijuit te leven
en Gods woorden door te
geven

vertrouwt je naaste
bemoedigt je medemens
met woorden uit Gods hart

Gerrit van Ek

Ik zag een heel groot zeilschip op zee dat niet of nauwelijks vooruit kwam. Dat schip is de gemeente, dat zijn wij. Men wilde wel maar de storm, het beeld van de duivel, zorgde voor tegenstand. De zeelieden deden hun uiterste best, maar tevergeefs omdat ze de wind, het beeld van de heilige Geest, niet voldoende kans gaven om mee te werken. Het was veel mensenwerk. Maar de Heer wilde dat dat schip wél vooruit kwam.

Van lieverlee kwamen de zeelieden tot het inzicht dat ze beter gebruik moesten maken van de wind. De wind, beeld van de heilige Geest, was er altijd al geweest zonder dat ze zich dat bewust waren, maar vanaf het moment dat het tot de mensen doordrong dat ze de Heer de kans moesten geven om mee te werken, bolden de zeilen en kwam het schip al laverend tegen de wind in op gang en dan vaart het eindelijk richting het einddoel, waarnaartoe ze op weg waren. En dat einddoel was voor hun en voor ons einddoel van het geloof: de zaligheid der zielen. Er is weer hoop, er is weer geloof, er is weer liefde en samen met de Heer en de heilige Geest zullen we tot alles in staat zijn en zullen uiteindelijk de zonen Gods zichtbaar worden als je de heilige Geest de kans maar geeft om mee te werken.

Dit beeld geldt voor de hele gemeente maar dit beeld kan ook gelden voor ieder van u persoonlijk. Hoe vaar jij met jouw schip? Welke kant ga je op en wie geef je de kans? Hoe vaar jij richting je einddoel, hoe vaak ik richting mijn einddoel? Dat is mijn vraag.

Dit beeld werd op 03-11-2024 uitgesproken door Ankie van Harmelen in de VEG Den Haag.

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (22)

Naar de mp3 van de bijbelstudie gehouden in de VEG 'Immanuël' te Breda op 2004-02-18

Door Cees Visser

Genesis 21:1-11

Gods belofte wordt vervuld

Abraham en Sara zijn weer samen na het 'avontuur' in Gerar met Abimelek. God heeft hen in die netelige situatie opnieuw bewaard. Hij heeft hen uitgeleid, opdat zijn plan kan doorgaan en zijn belofte in vervulling zal gaan. Na 25 jaar in Kanaän te hebben gewoond, wordt die belofte vervuld: Isaak wordt geboren.

Genesis 21:1-7 - De Here bezocht Sara, zoals Hij gezegd had, en de Here deed aan Sara, zoals Hij gesproken had. En Sara werd zwanger, en zij baarde Abraham een zoon in zijn ouderdom, te bestemder tijd, waarvan God tot hem gesproken had. En Abraham noemde de zoon, die hem geboren was, die Sara hem gebaard had, Isaak. En Abraham besneed zijn zoon Isaak, toen hij acht dagen oud was, zoals God hem geboden had. Abraham nu was honderd jaar oud, toen hem zijn zoon Isaak geboren werd. En Sara zei: God heeft gemaakt, dat ik lach; ieder die het hoort, zal om mijnentwil lachen. En zij zei: Wie had aan Abraham durven toezeggen: Sara zoogt kinderen? Want ik heb een zoon gebaard in zijn ouderdom.

Een wonder van genade vindt plaats. Abraham is 100 jaar oud en Sara 90 jaar oud: het 'onmogelijke' gebeurt. Het eindeloos lange verzet vanuit het rijk der duisternis wordt doorbroken; het blijkt zelfs mee te werken ten goede. Want in dit wonder van genade, in de geboorte van Isaak, is niets meer aanwezig van eigen prestatie of eigen inspanning. Dit is werkelijk een geschenk van God. Een zaak van goddelijke genade, een zaak van geloof van Abraham en Sara.

Paulus schrijft hierover in Romeinen 4:16-22: *Daarom is het (alles) uit geloof, opdat het zou zijn naar genade, en dus de belofte zou gelden voor al het nageslacht, niet alleen voor wie uit de wet, maar ook voor wie uit het geloof van Abraham zijn, die de vader van ons allen is, gelijk geschreven staat: Tot een vader van vele volken heb Ik u gesteld – voor het aangezicht van die God, in wie hij geloofde, die de doden levend maakt en het niet zijnde tot aanzijn roept. En hij heeft tegen hoop op hoop geloofd, dat hij een vader van vele volken zou worden, volgens hetgeen gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn. En zonder te verflauwen in het geloof heeft hij opgemerkt, dat zijn eigen lichaam verstorven was, daar hij ongeveer honderd jaar oud was, en dat Sara's moederschoot was gestorven; maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid, dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid.*

Abraham merkt dat zijn eigen lichaam en de moederschoot van Sara verstorven is. Moeten zij in die situatie een zoon krijgen? Dat 'kan' dan gewoon niet meer; God had dat eerder moeten doen. Nee, het kan nog steeds: bij God is niets onmogelijk. Het wonder geschiedt bij deze twee 'oudjes': Gods belofte wordt vervuld.

Niet alleen Abraham heeft dit in geloof vastgehouden, ook van Sara wordt dit getuigd. *Hebreeën 11:11-12 - Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder te worden, en dat ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem, die het beloofd had, betrouwbaar achtte. Daarom zijn er dan ook uit één man, en wel een verstorvene, voortgekomen als de sterren des hemels in menigte en gelijk het zand aan de oever der zee, dat ontelbaar is.*

Word je bewust van Gods genade

Een les voor alle gelovigen, voor allen die 'van Abraham' willen zijn. Die net zoals Abraham geloof in God willen ontwikkelen, en dit geloof in God willen behouden. Ook voor ons is dit een les: wij wachten ook op de vervulling van Gods belofte. Ook voor ons gaat het om geloof en vertrouwen, om te volharden in dat geloof, terwijl je de dingen die gebeuren opmerkt en je situaties en omstandigheden ziet veranderen. Terwijl de wereld zegt: dit kan niet meer. Maar dan niet te verflauwen. Dan rekening blijven houden mét en blijven rekenen óp die alles te boven gaande genade van God. Dan blijven vertrouwen op Hem in wie die genade tot je komt, en blijven hopen op Hem die je deze genade brengt.

Petrus zegt het als volgt: *1 Petrus 1: 13 - Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.*

Laten we de lendenen van ons verstand, het *brongebied* van ons verstand, omgorden. Ons *hart* en alle vermogens die daarin zetelen verbinden met wat in Jezus Christus is. Je niet in verwarring laten brengen, maar nuchter blijven. Vast blijven staan op je

geestelijke fundament in Jezus Christus, dus niet zweverig worden of beneveld raken. En je hoop volkomen vestigen op de genade die je gebracht wordt door de (steeds verdergaande) openbaring van Jezus Christus in je. Geweldig!

Geloof én gehoorzaamheid

En daarbij vers 14: *Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt (zo) ook gijzelf heilig in al uw wandel.*

Het gaat dus niet alleen om geloof, ook om gehoorzaamheid: om je te handelen naar Gods woord en wil, om te wandelen op de weg die Hij je baant. Om in geloof en vertrouwen op die weg dóór te gaan. Ook al zijn de omstandigheden verre van ideaal. Je zult dan merken dat die omstandigheden gaan meewerken ten goede, omdat je God liefhebt (Rom.8:28). Er bestaan dan geen 'onmogelijkheden'.

Dat blijkt uit deze geschiedenis die is voor ons opgetekend, opdat wij door geloof en vertroosting het geloof behouden en de wedloop blijven lopen. Abraham handelt naar Gods woord. Hij doet wat de Heer hem heeft opgedragen.

Verbondsteken

Als die zoon geboren wordt, noemt Abraham hem Isaak en besnijdt hij hem op de achtste dag. Isaak is de eerste mens die op de achtste dag besneden wordt. Het teken van het verbond is het jaar ervoor gegeven, toen God zich opnieuw aan Abraham bekend maakte. Toen heeft Abraham zich laten besnijden, samen met heel zijn huis. Isaak ontvangt het teken van Gods belofte bij zijn geboorte.

Baren én zogen

Isaak brengt de lach terug in het huis van Abraham en Sara. Hemelse vreugde brengt hij teweeg in het gezin van deze mensen, in de tent van Abraham. En hoe mooi is het dan wat er staat in *Genesis 21:7 - Wie had aan Abraham durven toezeggen: Sara zoogt kinderen? Want ik heb een zoon geboord in zijn ouderdom.*

Sara mag het kind niet alleen baren, maar ook zogen. Haar (oude) lichaam functioneert ook nog bij het geven van borstvoeding. Er had best een voedster gevonden kunnen worden uit alle knechten in hun huis. Nee, zij mag hem zélf zogen. En dat is een zegen van God. Het wordt in die tijd als een zegen van God ervaren: *door de God uws vaders, die u zal helpen, en de Almachtige, die u zal zegenen met zegeningen des hemels van boven, met zegeningen van de watervloed, die beneden ligt, met zegeningen van de borsten en de moederschoot* (Gen.49:25).

Sara wordt tot beide zaken in staat gesteld. Wat een genade en wat een vreugde moet dat zijn geweest voor deze oude vrouw.

Nieuwe fase

In Genesis 21:8 staat: *En het kind groeide op en werd gespeend, en Abraham richtte een grote maaltijd aan op de dag dat Isaak gespeend werd.*

Gespeend worden betekent: van de borst nemen. Het kind heeft dan geen moedermelk meer nodig, het is in staat om vaste spijs te ontvangen. Het gaat een nieuwe fase in.

1 Samuel 1:22-23 - Hanna ging echter niet, want zij zei tot haar man: Als de jongen gespeend is, dan zal ik hem brengen en zal hij verschijnen voor het aangezicht des Heren en daar voor altijd blijven. En haar man Elkana zei tot haar: Doe wat goed is in uw ogen; blijf, totdat gij hem gespeend hebt; de Here doe slechts zijn woord gestand. De vrouw bleef dus en zoogde haar zoon, totdat zij hem speende.

Hoe oud zal Isaak geweest zijn? Het wordt geschat op 3 à 4 jaar. Dat zogen duurde destijds langer dan in onze tijd. Door het spenen komt het kind 'los' van zijn moeder en verkeert dan ook niet meer voortdurend in de tent van zijn moeder. Het kind staat voortaan onder de leiding, het gezag en de tucht van zijn vader. Een grote verandering in het leven van een oosters kind. Er breekt een nieuwe fase aan. De tijd van de eerste gevaren is voorbij. Veel kinderen stierven in die eerste jaren van hun leven; met het spenen is die tijd voorbij. Alles bij elkaar is dat in het oosten reden voor een groot feest: het kind heeft het tot hiertoe gehaald, dan zal het ook volwassen worden. Abraham doet dat ook: hij richt een grote maaltijd aan op de dag dat Isaak van de borst af is.

Ismaël

Het is feest en iedereen is blij, behalve Ismaël. Hij is 14 jaar ouder dan Isaak en zal dus op dat moment 17 à 18 jaar zijn geweest. Al die tijd heeft hij alleen de aandacht van zijn vader gehad. Ismaël ziet het feest rondom Isaak en begrijpt: *deze jongen is nu de erfgenaam van mijn vader.* Dit besef 'vergalg' voor Ismaël het feest. Hij lacht niet mét Isaak, hij lacht óm Isaak: hij *bespot* hem, zegt Genesis 21:9.

De geest van jaloezie en afgunst

Wat is dat in Ismaël? Hij ziet iemand op een plaats komen die zichzelf graag wil hebben. Waar hebben we dat eerder gezien? Bij Kaïn en Abel! Daar wordt Abel, de jongste van de twee, op een plaats gesteld waar Kaïn zich niet mee kan verenigen. Jaloezie en afgunst komen bij hem op. Dat Abel die plaats van God heeft gekregen ten bate van het hele gezin van Adam en Eva, dus ook ten bate van hém, ontgaat Kaïn. Dat wordt door de geest die zich aan hem opdringt, bewerkt. De ander niet de van God ontvangen plaats gunnen. Gods verkiezing niet (willen) aanvaarden. De boze geest die op Kaïn vat heeft gekregen, dient zich hier bij Ismaël aan op het moment dat het feest in volle gang is.

Pijnlijke consequenties

Sara merkt het op. Zij beseft: dit kan niet naast elkaar blijven bestaan, dit gaat niet goed. Sara ziet maar één oplossing: Ismaël moet weg en Hagar ook. Hoe pijnlijk dat ook is. Ismaël en Isaak kunnen niet samen erven, zegt Sara in Genesis 21:10 - **Jaag die slavijn met haar zoon weg, want de zoon van deze slavijn zal niet erven met mijn zoon, met Isaak.**

De wetten van die tijd leren dat de kinderen van de eigen vrouw en die van de slavijn gelijke rechten hebben: ze zijn uit dezelfde vader. Er was maar één ontsnappingsmogelijkheid: als de vader tijdens zijn leven de slavijn de vrijheid geeft en hij haar mét haar kinderen wegzendt, verliezen die kinderen hun deel van de erfenis. Dat staat beschreven in wetboeken die zijn teruggevonden. Met andere woorden: als Ismaël zou blijven, zouden Ismaël en Isaak een zelfde deel krijgen. En met de geest die zich in Ismaël manifesteerde, zou dat niet goed gaan. Sara merkt het begin van dit proces op en beseft de consequenties.

Gevolgen van het verleden

Sara gaat naar Abraham en stelt voor om Hagar en Ismaël weg te sturen. Maar Abraham ziet dat niet zitten. Het is zelfs kwaad in zijn ogen, staat er in vers 11. Daar kun je je wel iets bij voorstellen. Hij is van Ismaël gaan houden, die jongen is vlees van zijn vlees. Hij heeft jaren met hem opgetrokken...

Dit gebeuren werpt een smet op de vreugde met Isaak, het bewerkt verdriet na alle vreugde in de tent van Abraham. Abraham wil er eigenlijk niet aan. Hij wil de *consequentie van het verleden*, van hun eigenhandig optreden inzake de belofte van God, waar Ismaël uit voortgekomen is, niet aanvaarden. Kan dit niet anders? Heel zijn gevoel komt in opstand. Daar kan ik me iets bij voorstellen.

De wil én de weg van de Heer aanvaarden

Dan spreekt de Heer. Hij ondersteunt de woorden van Sara. **Genesis 21:12 - Maar God zei tot Abraham: Laat dit niet kwaad zijn in uw ogen, om de jongen en om uw slavijn; in alles wat Sara tot u zegt, moet gij naar haar luisteren, want door Isaak zal men van uw nageslacht spreken. Maar ook de zoon der slavijn zal ik tot een volk stellen, omdat hij uw nakomeling is.**

In deze situatie onderscheidt Sara beter de geesten dan Abraham. Vrouwen zien het soms scherper dan mannen. En wat moeten mannen dan doen? Naar hun vrouw luisteren! (Ik spreek uit ervaring). Luister naar Sara, Abraham. Door *Isaak* zal men van uw nageslacht spreken. En maak je geen zorgen: *Ik* zorg voor Ismaël. Ook hém zal ik tot een volk stellen, omdat hij *uw* nakomeling is.

Wat doet Abraham? Hij is gehoorzaam. Hij aanvaardt de *wil* van de Heer alsook de *weg* van de Heer. Hij geeft Hagar de vrijheid en zendt haar met Ismaël weg. Gelijk de volgende morgen al. Hij doet het direct. Hij geeft eten en drinken mee voor onderweg. Wat zal die man een pijn gehad hebben. Dit snijdt in zijn vlees. Ja, zo kan dat gaan.

Gehoorzaamheid gaat boven gevoelens

Niet alles 'voelt' direct goed. Niet elk woord van de Heer geeft je direct een goed gevoel. Niet alles kan 'pijnloos' worden opgelost. Zeker als het gaat over bepaalde consequenties van zaken uit het verleden. Die verjaren niet, die groeien niet 'dicht'. Dat moeten we goed onthouden, zeker in verband met het in vervulling gaan van Gods beloften. Gehoorzaamheid is dan van groot belang en blijft ook van groot belang. Gehoorzaamheid dient uit te gaan boven gevoelens.

Er zijn tegenwoordig veel mensen die pas iets doen als het goed voelt, eerder niet. Dan zou het hier heel anders gegaan zijn. Het woord van de Heer *geloven*, aan de wil van de Heer *gehoorzamen*, en dan ook de weg van Heer *gaan*. Ook al doet dat pijn en komt alles in je 'in opstand'. Heel vaak heeft het te maken met consequenties van dingen uit het verleden die niet goed waren en waar je nu nog de gevolgen van bemerkt.

Gehoorzaamheid is van belang bij het *voorkomen* van misstappen: als Abraham en Sara een aantal jaar eerder gehoorzaam waren gebleven, was Hagar niet de vrouw van Abraham geworden en was Ismaël er niet geweest. Maar als er dan een misstap is begaan en daarvoor vergeving wordt ontvangen, dien je de eventuele consequenties daarvan te *aanvaarden*, ook al zullen ze op een gegeven moment pijn doen. Ook dan is gehoorzaamheid een groot goed. Je verkrijgt de belofte door geloof en gehoorzaamheid

staat er in Hebreëën. Niet alleen door geloof en geduld, ook door geloof en gehoorzaamheid. Abraham laat er geen gras over groeien. Hij doet het, hij ziet het in en luistert naar God en naar zijn vrouw, en doet wat de Heer hem opdraagt.

Hagar en Ismaël moeten weg

En Hagar? Zij zal niet geweten hebben wat haar overkomt. Opeens is daar een afscheid. Plotseling moet ze weg. Ze krijgt wat water mee en wat brood. Abraham legt het allemaal op haar schouder. Hij geeft haar de vrijheid en dan gaat ze. Ik kan me voorstellen dat ze wat verdwaasd heeft rondgelopen en op een gegeven moment niet meer weet waar ze is. Na een paar dagen is ook nog eens het water en het brood op. Hagar ziet het dan niet meer zitten en denkt: dit is het einde. Ismaël kan ook niet meer: hij is op sterven na dood. Ze kan het niet meer aanzien: haar jongen gaat sterven. Vreselijk! Ismaëls naam betekent: *God hoort*. Niet dus.

Ismaël: God hoort

Maar God hoort (en ziet) wél. *Genesis 21:17 - En God hoorde de stem van de jongen, en de Engel Gods riep van de hemel tot Hagar en zei tot haar: Wat deert u, Hagar? Vrees niet, want God heeft naar de stem van de jongen gehoord, daar waar hij is. Sta op, neem de jongen op, en houd hem vast met uw hand, want Ik zal hem tot een groot volk stellen. Toen opende God haar ogen, en zij zag een waterput; zij ging de zak met water vullen en liet de jongen drinken. En God was met de jongen en hij groeide op; hij ging in de woestijn wonen en werd een boogschutter. En hij woonde in de woestijn Paran, en zijn moeder nam voor hem een vrouw uit het land Egypte.*

Ismaël heeft dus blijkbaar ook geroepen. En God hoort de stem van de jongen. Dus toch. Ja, God hoort!

Groot volk

En vervolgens spreek de engel van God tot Hagar. Haar ogen worden geopend en zij ziet op dat moment wat ze eerst niet zag. Waarschijnlijk een goed verborgen waterput; die lagen niet open en bloot, daar lag vaak een steen overeen, bedekt met wat zand. Waterputten zijn van grote waarde.

Met dat water kan Hagar haar zoon redden en mag ze samen met Ismaël verder leven. Ook Hagar krijgt van God de belofte dat haar zoon tot een groot volk zal worden.

Boze geesten werken door

Ismaël is tot een groot volk geworden: de Arabische volken zijn uit hem voortgekomen. Ook Isaak is tot een groot volk geworden. En wat zie je in de loop van de geschiedenis, tot op de dag van vandaag gebeuren? Dat de geest die hier in Genesis 21 in Ismaël werkzaam wordt, werkzaam is gebleven in de Arabische volken. Nog steeds aanvaardden zij de Joden niet als een gelijkwaardig volk. Nog steeds hebben zij moeite met Israël. En dat is al die jaren zo geweest. Er is verschil in godsdienst: Islam en Jodendom.

Verwisseling van Isaak met Ismaël

Bij het islamitische offerfeest (eid-ul-adha) herdenken Arabieren dat Abraham op de berg Moria zijn zoon *Ismaël* moest offeren. Ik wist aanvankelijk niet wat ik hoorde. Wat Isaak in Genesis 22 overkomt, schrijven moslims toe aan Ismaël. Dat staat lijnrecht tegenover elkaar. Arabieren en Joden worden in de regel geen vrienden - uitzonderingen daar gelaten. Machten vanuit het voorgeslacht verdwijnen niet vanzelf. Die willen hun werk door de geslachten heen voortzetten.

Paulus schrijft over Sara en Hagar

Maar dat is niet het enige wat deze geschiedenis ons leert. In zijn brief aan de Galaten gebruikt Paulus het voorbeeld van Isaak en Ismaël, van Sara en Hagar, om een belangrijke zaak voor het voetlicht te stellen. We laten de geschiedenis daarom even liggen en zoomen in op het toepassing die Paulus maakt naar aanleiding van dit verhaal in Genesis 21. Hoe komt Paulus erbij om dit voorbeeld te noemen en wat heeft hij voor ogen?

Galaten 4:21-31 - Zegt mij, gij, die onder de wet wilt staan, luistert gij niet naar de wet? Er staat immers geschreven, dat Abraham twee zonen had, één bij de slavin en één bij de vrije. Maar die van de slavin was naar het vlees verwekt, doch die van de vrije door de belofte. Dit is iets, waarin een diepere zin ligt. Want dit zijn twee bedelingen: de ene van de berg Sinai, die slaven baart, dit is Hagar. Het (woord) Hagar betekent de berg Sinai in Arabië. Het staat op één lijn met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij. Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder. Want er staat geschreven: Verheug u, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij die geen weeën kent; want talrijker zijn de kinderen der eenzame dan van haar, die een man heeft. En gij, broeders, zijt, evenals Isaak, kinderen der belofte. Maar zoals destijds hij, die naar het vlees verwekt was, hem, die naar de geest verwekt was, vervolgde, zo ook nu. Maar wat zegt het Schriftwoord? Zend de slavin weg met haar zoon, want de zoon der slavin zal in geen geval erven met de zoon der vrije. Daarom, broeders, zijn wij geen kinderen ener slavin, maar van de vrije.

Onder de wet of onder de genade

Die diepere zin: daar moeten we goed over nadenken. Het is een allegorie. Paulus ziet die twee zonen: *Ismaël*, geboren uit de slavin Hagar, naar het vlees verwekt, in slavernij. En hij noemt dat hier 'onder de wet' zijn, in slavernij zijn. En *Isaak*, geboren uit de vrije, Sara, naar de belofte in vrijheid. Hij noemt dat hier 'onder de genade'.

Wat een schok moet het geweest zijn voor Joden dat Paulus hen met hun afstamming van Abraham naar het vlees en met al hun wetbetrachting, het zich houden aan de wet en zich onderwerpen aan de wet, niet op de lijn van Sara stelt, maar op die van Hagar. Voor een gelovige Jood is dat ten hemel schreiend. Hij noemt deze kinderen van Abraham gewoon kinderen van de slavin.

Wettische slavernij of vrijheid in Christus

Als je de genade van Christus *verwerpt* en het nog steeds verwacht van *eigen* inspanningen en prestaties, dan plaats je jezelf op die lijn. En zo noemt Paulus de berg Sinai (het hele wettische systeem dat Joden hebben ontwikkeld) gewoon Hagar. Want die baart geestelijke slaven. En daarom zegt hij: dat hele tegenwoordige Jeruzalem met heel zijn godsdienst, tempeldienst en dat hele religieuze systeem van leven en denken, is niet vrij. Het staat onder een geest die de slavernij bewerkt. Zonder dat je er misschien erg in hebt.

Dat valt niet mee, om dat als Jood te horen. En die Joden waren nogal actief in de gemeenten die Paulus in Galatië had gesticht. Deze Judaïsten hielden de mensen die zich van het heidendom hadden afgekeerd en tot geloof in Jezus Christus waren gekomen, voor dat zij zich voortaan aan de (joodse) wetten moesten houden en zich moesten laten besnijden. Zij predikten een *ander* evangelie dan Paulus. Vele gelovigen raakten hierdoor in verwarring en gingen erin mee: daardoor kwamen zij onder een (geestelijk) slavenjuk terecht. Paulus noemt die joodse inzettingen en dat hele denken van de Judaïsten gewoonweg *Hagar*. Daar oogst je geen applaus mee, maar Paulus doet het, want hij ziet wat er in de hemel gebeurt.

Het aardse of het hemelse Jeruzalem

Wie is werkelijk vrij? Niet het Jeruzalem van deze *aarde*, maar het *hemelse* Jeruzalem. Wanneer ben je echt vrij? Niet als je van *Abraham* afstamt, maar als je van *Christus* bent. De gemeente van Jezus Christus is het ware volk van God. En dat heeft God bedoeld met Abraham als Hij zegt: *in u zullen alle volken gezegend zijn*. Waarom is die gemeente, dat hemelse Jeruzalem, vrij? Omdat ze in de *genade* gelooft en vanuit die genade leeft. Daar gelden de wetmatigheden van de Geest. Daar kan het leven door de Geest tot ontwikkeling komen. Dat is waarachtige vrijheid. Dat is wat God bedoelt en daar komen zijn beloften tot vervulling. Daar krijgt men deel aan de hemelse erfenis.

Dat is een heel ander denken, een geheel andere manier van leven: kenmerkend voor het *Nieuwe Verbond*. Je mag op een hemels niveau leren zien, denken en leven, en de vervulling van Gods beloften gaan verwachten vanuit de genade die Christus je schenkt, die Hij je door zijn openbaring brengt. Wat een uitspraak van Paulus!

Abraham zoekt een stad in de hemel

Je bent dus niet door het *vlees*, op grond van je *afstamming* een kind van Abraham, maar uit en door je *geloof* (Gal.3:7). Ware kinderen van Abraham volgen de vader der gelovigen in zijn werken. Evenals hij zijn zij gericht op *hemelse* dingen. Abraham zocht geen stad op *aarde*, hij verwachtte een stad in de *hemel*, met fundamenten waarvan God de ontwerper en bouwmeester is (Heb.11:10). Wie van zijn nageslacht op aarde heeft hem daarin gevolgd? Slechts weinigen, een 'rest'. De meeste van het richten zich op de zichtbare dingen.

Van Christus zijn

Mozes is zo'n man die *niet* ziet op het zichtbare en tastbare: hij vestigt zijn aandacht op het onzienlijke van de Onzienlijke. Daarom kan hij een door God verlichte leider van Gods volk zijn en de wetten van God aan zijn volksgenoten doorgeven. Hoevelen hebben hem begrepen en zijn hem wat dat betreft in hun leven gevolgd? In het merendeel van hen heeft God geen welgevallen gehad (1Kor.10:5)...

Het gaat God niet om natuurlijke afstammelingen van Abraham, om het Jood-zijn naar het vlees. Het gaat Hem om mensen die wedergeboren zijn, die in geestelijke zin van Christus afstammen. Om mensen wier hart volkomen naar Hem uitgaat. Het gaat in het Nieuwe Verbond niet om eigen prestaties en inspanningen, om een eigen gerechtigheid, om vrome en wettische plichtplegingen. Dat is de buitenkant.

Onzichtbare dingen

Uit dit verhaal en de achterliggende geschiedenis kun je ook begrijpen dat het niet gaat om eigen bedachte oplossingen teneinde Gods beloften te verkrijgen. Als je dat doet, kom je in het vlees terecht. Je staat dan op de lijn van Ismaël.

Hoe verkrijg je beloften? Door te geloven in de beloften van God en daaraan vast te houden. Door te gehoorzamen aan God en in je hart verbonden te blijven met Christus. Door gericht te blijven op de hemelse dingen en te leven vanuit de werkelijkheid van Christus. Dan sta op je de lijn van Isaak.

Gevaar van wetticisme

Geldt deze uitspraak van Paulus alleen voor orthodoxe Joden die Jezus als de door God beloofde Messias verwerpen? Nee. Kunnen wij als nieuwtestamentische gelovigen achterover leunen bij deze uitspraak? Zo van: wij zijn vrij, wij geloven in Christus? Nee, net zo min. De uitspraak van Paulus geldt ná de komst van Christus voor *alle* gelovigen mensen die net als orthodoxe Joden op een *oudtestamentische* manier blijven denken en leven, of ook maar 'iets' daarvan toelaten in hun leven en denken. Daarmee komen zij op de lijn van Hagar en Ismaël. In geestelijke zin komen zij weer in *slavernij*.

Wetticisme voert mensen terug in de slavernij. Ook al ben je van Christus. Het wetticisme voert je terug. De ruiter op het zwarte paard (Op.6:5-6) wil mensen uit de lijn van Christus halen, uit de vrijheid van Gods Koninkrijk weghalen, uit het overwinningleven, en zijn 'knoet' er weer bovenop leggen. Deze occulte boze geest belet mensen om (verder) op te stijgen in de hemel, ondanks het evangelie dat spreekt over die hemelse werkelijkheid. En waar het mogelijk is, laat deze geest de mensen die in die hemel opgestegen zijn weer op aarde terugvallen. Over *die* geest heeft Paulus het: de geest die mensen wil *afhouden* van een leven door de Geest, en mensen die begonnen zijn in de Geest wil *terugvoeren* naar het vlees. Als deze demonische geest ingang vindt in je leven, krijg je deze gevolgen. Paulus haalt uit het verhaal van Ismaël en Isaak een enorme waarschuwing voor alle gelovige christenen. Ook voor evangelische christenen. En ook voor volle-evangelie christenen.

Schokkend

Dit kan bij jou een 'schok' teweeg brengen. Je denkt dat je vrij bent, terwijl je nog in slavernij leeft. Je denkt dat je de beloften beërft, want je zit in een goede gemeente, maar je krijgt geen deel aan de hemelse erfenis als er niets in je verandert. Als jij je geestelijke situatie niet inziet en gewoon bezig blijft met het zichtbare, aardse, vleselijke gedoe. Denk je dat bij het opengaan van het zesde zegel (Op.6:12vv) alles 'vanzelf' goed gaat? Nee, dan is er *opgang* mogelijk, maar ook *neergang*. En die neergang is dan wat hier beschreven staat: terechtkomen in (geestelijke) slavernij - met alles wat je weet, ziet en hebt gehoord. Het is een afschuwelijke geest die Ismaël bij zijn vader vandaan drijft. Diezelfde geest wil ook nu kinderen van God bij hun Vader vandaan drijven. Nog steeds!

Geestelijke achtervolging

In de geestelijke wereld zijn de machten der duisternis erop gericht om wedergeboren christenen te achtervolgen, om hen hun vrijheid te ontnemen. Zij willen je bespotten, je uitlachen: waar ben je toch mee bezig, wat denk je wel? Zij willen het leven dat je leidt belachelijk maken, heel jouw opstelling en geestelijke denken onderuit halen. Zij willen gelovigen in de weg treden, zegt Paulus in *Galaten 5:7* - ***Gij liept goed. Wie is u in de weg gekomen, dat gij aan de waarheid niet meer gehoorzaamt?***

Die geesten kunnen rechtstreeks op je afkomen, maar ook door mensen heen. Wie denk je wel dat je bent dat je zo durft te praten? Durf jij zulke dingen te denken? Dat zullen de Joden ook tegen Paulus gezegd hebben. Hij heeft er niet veel vrienden mee gemaakt zouden wij nu zeggen. Maar hij heeft wel iets heel belangrijks opgemerkt in de geestelijke wereld, toen en nu. Wat denk je wel, we zijn allemaal kinderen van Abraham! We zijn allemaal kinderen van God...

Op welke lijn leef je?

Zitten we op de *hemelse* lijn, uit en door *genade* levende, de belofte verwachende in het leven door de *Geest*? Of toch een beetje op die lijn van dat andere? Je kunt je daar niet mee verzoenen. Je kunt die twee bedelingen niet met elkaar verenigen. Die twee manieren van leven zijn niet samen te voegen in je bestaan. Een beetje van dit en toch ook nog een beetje van dat. Je moet dat 'andere' wegsturen: *helemaal*, *radicaal*, en zo snel mogelijk. Liefst de volgende dag al, zoals Abraham het met Ismaël heeft gedaan. Dat kan pijn doen, om bepaalde dingen in je leven niet meer te willen uitvoeren vanwege het verkrijgen van de belofte. Vanwege het deel krijgen aan de hemelse erfenis, vanwege je wandel in de hemel.

Neem afstand

Neem volledig afstand van het wettische, het vleselijke, van het 'vrome'. Neem volledig afstand van elke gedachte dat je het zélf moet doen. Dat je het moet 'verdienen'. Dat je het anders niet 'waard' bent. Eigen gerechtigheid brengt je in slavernij. Het (uit eigen kracht) goed willen doen eveneens. Dat is niet leven door de Geest, maar leven vanuit vleselijke krachten. En dat brengt je niet waar je in diepste zin wil komen. Het leven door de Geest kan niet verbonden zijn met een leven naar het vlees. Je kunt niet volledig bedacht zijn op de dingen van boven als je ook bedacht blijft op de dingen van beneden. Je kunt je niet uitsluitend laten inspireren door de dingen van de hemel als je je ook nog laat inspireren door de dingen van de aarde. Deze twee voeren strijd met elkaar. Ze gaan tegen elkaar in, zegt Paulus in *Galaten 5:17*. Word je daarvan bewust en wees er alert op.

Moeten we dan allerlei *mensen* wegsturen? Nee. Het gaat om het wegsturen van de *geesten* die ons willen afhouden van onze erfenis van Christus, ons willen laten afzakken tot een leven in slavernij.

Hemelburgers

Het verhaal van Ismaël en Isaak, van Hagar en Sara, is voor Paulus aanleiding om die twee werkingen in de hemelsferen scherp tegenover elkaar te zetten. Hij ziet de geestelijke ontwikkelingen in zijn tijd. En wij zien in onze tijd soortgelijke ontwikkelingen. Wij mogen er lering uit trekken, en ons als hemelburgers opstellen: radicaal, vanuit genade levend, met ons oog, ons oor en ons hart volledig geopend voor de Heer. Alle mogelijkheden voor een leven in vrijheid zijn aanwezig. We kunnen daadwerkelijk leren leven door de Geest vanuit de genade die ons door Jezus wordt gebracht. Gericht op de dingen van boven, en vol verlangen naar de volledige openbaring van Jezus Christus in zijn gemeente.

Bedenk geen eigen oplossingen. Luister naar de Heer en geef gehoor aan zijn woorden. En doe dat vanuit liefde, in geloof door liefde werkende (Gal.5:6). Verwacht de vervulling van de belofte in vreugde. Het leven naar Gods wil is geen lastig leven. Het is een leven in vrijheid, in vrede en vreugde.

Isaak brengt de *lach* in het leven van Abraham en Sara. Er wordt feest gevierd omdat hij geen moedermelk meer nodig heeft. Wij mogen die vreugde ook beleven in ons leven met de Heer: genieten van de vaste spijs die God ons geeft. En zoals Abraham feestvierde met Isaak omdat er een nieuwe fase in zijn leven aanbrak, zo mogen wij ons vol vreugde als erfgenamen met Christus richten op het geestelijk *volwassen* worden. Zie wat God tot hiertoe heeft gedaan, zie het goede dat Hij ons heeft gegeven. Zie wat zijn Zoon, Jezus Christus, voor ons heeft mogelijk gemaakt. Laten we daarom samen de weg gaan die Hij voor ons heeft geopend en waarop Hij ons tot het einddoel van het geloof leidt, de zaligheid der zielen.

Late regen

Vier maar feest om de groei die je beleeft. En blij daarbij alert op geestelijke achtervolgers: de ruiter op het zwarte paard wordt vergezeld door de ruiters op het vale en rode paard (Op.6). Laat je door hen geen schrik aanjagen. De Heer is met je als een geweldig held, profeteert Jeremia. Daarom zullen je vervolgers struikelen en niets vermogen; zij staan ten diepste beschaamd, omdat zij hun doel niet bereiken (20:11).

Door de werking van woord en Geest in de gemeente vallen de 'regens' die nodig zijn om de kostelijke vrucht des lands tevoorschijn te laten komen. Daarmee biedt Jezus ons alle mogelijkheden om hogerop te komen, om meer te gaan zien en scherper te onderscheiden. Om alles af te leggen wat niet bij Hem hoort en ons geheel met Hem te bekleden.

Door de 'late regen' neemt de feestvreugde nog verder toe: de gemeente komt tot volheid, de geestelijke volwassenheid wordt gebaard, de zonen Gods komen openbaar tot heil van mens en schepping. Wat een vreugde zal die vervulling van Gods belofte bewerken in Jezus' gemeente! (*wordt vervolgd*).

VOOR ELKAAR OP DE BRES STAAN

DE DAAD BIJ HET WOORD: VERANDERING

Door Pieter van Berkel

Als je Christus serieus en consequent met hart en ziel volgt, verander je

In mijn vorige bijdrage heb ik al wat genoemd over het bidden en op de bres staan voor elkaar. Dit is één van onze opdrachten toch? Maar hoe gaat dat dan in de praktijk van ons dagelijks leven? Hoe vaak heb ik het zelf wel niet gezegd; "Ik bid voor je hoor", maar gebeurde dat dan ook echt?

Bij mij **was** het een cliché eerlijk gezegd. Het was welwillend en goed bedoeld, maar mijn belofte vervaagde al snel door de drukte van alle dag. Herkenbaar misschien?

Omgaan met elkaar in de lokale gemeente zie ik als een leerschool. We zijn nog niet volmaakt, maar we jagen er wel naar toch? In die leerschool is het zo belangrijk af en toe eens in je persoonlijke spiegel te kijken en je zelf de vraag te stellen "waar sta ik nu" en wat is er daadwerkelijk veranderd in mij sinds mijn wedergeboorte en doop in heilige Geest. Ik doe dit regelmatig en - geloof me - ik kom steeds weer nieuwe aanwijzingen en leerpunten tegen. Het is de Geest van God die aansluit bij onze *persoonlijke wil en verlangen* om Christus in *woord en daad* te volgen. Als je Christus serieus en consequent met hart en ziel volgt, verander je. Het is onbestaanbaar dat je *niet* verandert en dat je dezelfde persoon blijft. Jezus wordt echt zichtbaar in je en..... dat zal dan ook opgemerkt worden in je omgeving, je gezin, werk en jouw gemeente.

Zien wij het beeld van Christus in onszelf en in elkaar tevoorschijn komen?

Ik stel hier regelmatig de vraag aan christenen: “Hoe lang zit je nu in jouw gemeente en wat is dan het verschil tussen toen en nu”? Sommigen komen al 15 jaar of langer in een gemeente. In mijn vorige bijdragen heb ik hier al iets over geschreven. Toch benoem ik het nog een keer, omdat het hier een ‘hot item’ is maar.... misschien ook nog wel bij broeders en zusters in Nederland. *Bij velen is er niets of weinig* veranderd na al die jaren. En als je de mensen hiermee confronteert, wordt het heel stil. Stil worden betekent hier, dat je de spijker op de kop slaat.

Men is geestelijk enorm arm er is geen ‘toekomst vol van hoop’, omdat hier niet het Woord van het Koninkrijk der hemelen wordt gepredikt. Veel kerken en kringen hebben een andere focus. Maar in ‘onze’ kringen word wèl *dit Woord* gebracht en toch.... zijn er nog steeds veel broeders en zusters passief en is er weinig of helemaal geen verandering. Men verhuist van de ene gemeente naar de andere in de hoop het ergens anders wel te kunnen vinden.

En wij? Zien wij *verandering* in onszelf na onze wedergeboorte en doop in heilige Geest? Zien wij het beeld van Christus *in onszelf en elkaar* tevoorschijn komen? In ons spreken en handelen in onze gedragingen in en buiten de gemeente. Is er daadwerkelijk een groeiend verlangen in ons steeds meer op Jezus te gaan lijken?

Toen Hij - Jezus - de scharen zag, werd Hij **“met ontferming over hen bewogen, omdat zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben”** (Mattheüs 9:36). Zijn wij óók bewogen met al die mensen om ons heen of... misschien met broeders of zusters in eigen gemeente die nog steeds in de verwarring leven? Hebben wij daar ook oog voor? Hebben wij een warm hart voor elkaar ook voor diegene die je misschien **niet** sympathiek zijn? (Ik kom hier later nog op terug).

Geweldig als je dan zo een open deur krijgt om vernieuwing en verandering aan te reiken. Dat betekent wel, dat je bij ons op ‘ramkoers’ komt te liggen met sommige pastors die absoluut niet willen dat mensen **zelf** gaan onderzoeken en vragen gaan stellen. Veel pastors hebben een andere agenda.

Wat is dan die verandering en hoe kan deze in de praktijk zichtbaar worden?

Dat hangt ervan af hoe we daarmee omgaan, met welke ogen we kijken en met welke mond we spreken en... met welke houding we naar de lokale gemeente komen. Passief (uit gewoonte) of actief.

Actief betekent, naar de samenkomst komen maar..... niet alleen om te halen, maar juist ook om mee te brengen. *Meebrengen?* Ja... wat je hebt ervaren of misschien weer hebt geleerd in het volgen van Christus en dat kun je delen in onderlinge gesprekken (of misschien soms in een getuigenis). Dit is een positieve actieve instelling die Christus ons leert te beoefenen.

Actief zijn is er naar uitzien iedereen weer te zien en te spreken en.... Jezus ontmoeten in elkaar en bewust gericht zijn op het zien van ontwikkeling van zoonschap *in* elkaar. **Actief zijn** betekent, dat je zoonschap beoefent. ook al is dit nog op bescheiden schaal. Daar heb je actieve geestelijke ogen voor nodig. Je hoeft geen voorganger of oudste te zijn, om zoonschap te praktiseren. Dit geldt zeker óók als er broeders of zusters zijn waar je moeite mee hebt, om wat voor reden dan ook. Zij horen er net zo goed bij. praktiseer zoonschap **juist** naar hen. Ga die uitdaging aan. Als je dat gaat doen, bouw je jezelf op. Wij allen worden gevoed door het Woord en strekken ons uit naar dat zoonschap, niet waar?

Maar... gaandeweg kunnen we dit stukje bij beetje al beoefenen ieder op zijn eigen niveau, met elkaar en naar elkaar tot ieders opbouw.

Als we dat nu niet bewust doen, kunnen we dat straks ook niet. Als we dit nu **allemaal** (gaan) doen, wordt gemeente- zijn anders. Dan wordt de verandering zichtbaar en hierdoor word Jezus steeds meer zichtbaar in elkaar.

Verandering is onder andere bewogen zijn en verlangend zijn om mensen tot de Heer te brengen, maar ook om broeders en zusters in eigen lokale gemeente te ondersteunen in hun volgen van de Heer. Er zijn er heel veel die het moeilijk hebben en... vaak zien we dat niet. Dat is realiteit. Daarom.... met welke ogen kijken we en met wat voor oren luisteren we?

Verandering is met vuur en passie bidden voor al die zielen die ronddolen. God heeft iedereen lief en wil *niet* dat er maar één verloren gaat toch?

Vaak zie je dat niet aan mensen, omdat ze een houding aannemen. Het zijn mensen die van binnen zodanig beschadigd zijn dat ze niet tot groei kunnen komen. Jezus zag dat in Zijn tijd op aarde, maar ziet dat *nu* ook en...Hij is met een diepe Goddelijke ontferming bewogen over ons allen.

Verandering door het volgen van Christus betekent, dat ook onze houding, ons zien en spreken en handelen gelijkvormig gaat worden aan de Heer die wij volgen. Zo kunnen wij óók met ontferming bewogen zijn/worden voor al die mensen, christen of niet!

Dat is leren praktiseren vanuit een geestelijk denken en zien

Ik kom helaas in christelijke gemeenten/groepen vaak mensen tegen met een houding die verzet uitstraalt: *“Jij gaat mij toch niet vertellen wat ik moet en niet moet”* hoor je dan.

Veelal is diegene met zo’n houding ook niet aardig (constatering van een feit). In onze leerschool met Jezus echter, wordt ons geleerd de mens te scheiden van dat gene dat hem of haar beïnvloedt. Klopt hè? Als je de mens niet kunt of wilt scheiden van de negatieve beïnvloeding van machten der duisternis, zul je die perso(o)n(en) meestal onsympathiek vinden en zoveel mogelijk mijden. Dat is nu nèt wat Jezus *niet* wil. Hij wil, dat wij dit (het scheiden) leren praktiseren ondanks onze menselijke gevoelens die

nog zo vaak in dit soort situaties de boventoon voeren. Negatieve gevoelens komen vaak voor uit nog niet geheelde innerlijke beschadigingen, waar de vijand misbruik van maakt.

Als je dit zelf ook ervaart, moedig ik je aan om - als er nog dingen zijn in je leven- deze radicaal te ontmaskeren en radicaal op te ruimen en verdere heling van jouw innerlijke mens te zoeken en.... te vinden bij onze Heer zodat je deze negatieve beïnvloeding kunt weerstaan. Je negatieve gevoel zal dan veranderen in een liefdevolle ontferming en bewogenheid voor die ziel in verwarring. Zó word jij op dit punt *“een zuil in de tempel Gods”* (Openbaring 3:12).

Persoonlijke ervaring

Ik spreek vanuit persoonlijke ervaring die ik hiermee met jullie wil delen. Ik ben hier actief en spreek met passie en liefde over het Koninkrijk der hemelen. Tegelijkertijd had ik een sterke aversie tegen een bepaald persoon in eigen gemeente. Door het gedrag en handelen van die persoon (een christen) lukte het mij maar niet om dat om te zetten in bewogenheid. Ik was hierin zeker niet het beeld van Jezus gelijkvormig. Steeds weer werd ik hiermee geconfronteerd en het ontnam mijn energie en vreugde.

Mijn trots was mijn rem. Ik voelde mij hypocriet. Ik heb toen heel bewust mijzelf eens aangekeken in de spiegel en mijzelf aangesproken dat dit moest veranderen. Dat was een heel bewuste keuze.

Toen ik de keuze maakte mijn trots aan de kant te zetten en de Heer vergeving heb gevraagd kon ik de mens scheiden van het gedrag - waar dan ook door veroorzaakt - en.... er kwam er een enorme ruimte in mij. Hierdoor groeide een bewogenheid en kon ik in gebed gaan voor die persoon. Als ik nu deze persoon ontmoet zijn al die negatieve gevoelens weg en kan ik deze persoon omhelzen en liefde van Christus geven. Het werkte helend voor mij zelf en gaf me een enorme blijdschap.

Dit is voor mij praktiseren vanuit een geestelijk denken en zien. Kijken naar die mens met de ogen van de Heer en met ontferming bewogen worden. Dan verwijten we die mens niet meer dat hij of zij onwaardig is, maar weten we wáár we de vinger op de zere plek moeten leggen.

Hoe ga je dan verder?

Ja inderdaad, we weten het met ons verstand allemaal zo goed, maar we weten vaak niet *hoe* te handelen. En de vraag is... willen we dat ook? Uiteindelijk is het onze wil of onwil of misschien wel gemakzucht die bepalen hoe wij ontwikkelen.

Laten we eerlijk zijn. Het is niet zo moeilijk voor iemand met hart en ziel te bidden die je aardig vindt en waarmee je goed door de deur kunt. Maar wat als die persoon met die houding je niet ligt? Dat hoor je vaak: “Hij of zij ligt me niet zo!” Dit zijn gedachten die *niet* bij ons thuis horen. Want waarom heb je die gevoelens? Vaak is dat **eigen trots** en dat.... is niet de houding van de Heer die ik wil volgen.

Een voorbeeld: je trots handhaven of de onderste weg gaan

Er ontstaat onenigheid tussen jou en een broeder of zuster in je gemeente. Jij krijgt de schuld van het probleem. Iedereen heeft dit denk ik wel eens meegemaakt of.... maakt dit misschien nu mee. Je wilt graag dat de situatie verandert, maar je trots zegt “hij zal toch echt eerst naar mij moeten komen. “Hij/zij is er mee begonnen”. Ook hoor je wel eens “als je weet wat hij/zij mij heeft aangedaan, nou... dat vergeef of vergeet ik nooit”. Dit soort denken komt voort uit eigen trots en dat... is een zonde.

De Heer leert ons en zegt: Kijk nu eens met mijn ogen naar dit probleem en scheid de mens af van wat hem of haar beheerst. Bid dan eerst om wijsheid, zodat je effectief scheiding aan kunt brengen in de geestelijke wereld. Sla geen slag in de lucht, want dat werkt echt niet. *Handel* hier als een Zoon en wees bereid hier **de onderste weg** te gaan ook al ben jij geen oorzaak van het probleem. Dat is niet makkelijk. Dat kan ik je vertellen.

Toch is dit vaak de enige manier om de boel op te ruimen al is het alleen maar bij je zelf. Ben je bereid je trots aan de kant te zetten en daadwerkelijk **die onderste weg** te gaan? Het werkt en... het veroorzaakt ruimte en heling bij je zelf in de eerste plaats. Trots is een zonde waarmee je radicaal moet afrekenen. Het ruïneert je geestelijk leven. Trots wordt gebroken door heel bewust **de onderste weg te gaan**. Ook al ligt het niet aan jou of heb je niets verkeerd gedaan of gezegd.

Als we dit praktiseren (dus die onderste weg gaan) ben je geen deurmatje, maar een zuil in de tempel Gods. Hierdoor bouw je aan jezelf en tevens aan de gemeente van de Heer. *Hierdoor* positioneer jij jezelf heel bewust op jouw plaats/positie in de hemel en dat is zichtbaar in de hemel. Zichtbaar bij God maar ook zichtbaar voor al je vijanden.

Hierdoor neem je hem (je vijand) *alles* uithanden, waarmee hij jou en die ander negatief probeert te beïnvloeden.

Zo ontwikkel je liefde en bewogenheid voor diegene waarmee jij het conflict hebt en kun je effectief voor die persoon op/in de bres gaan staan. Dat is zoonschap ontwikkelen in eigen leven.

Jezus was -zelfs toen Hij aan het kruis hing - *met ontferming bewogen* voor die misdadiger die naast Hem hing aan het kruis die vroeg hem te gedenken in Zijn koninkrijk. Hij erkende, dat Jezus de Zoon van God is. Wie weet wat die man allemaal gedaan heeft in zijn leven? En toch zegt Jezus dan: *“Heden zult gij met mij in het paradijs zijn”* (Lukas 23:43).

Bijna niet te bevatten. Die grondhouding zouden ook wij allen moet hebben en vanuit die grondhouding leven en denken en handelen.

Onze wil en inzet om Hem te volgen in "alles"

Ik zoek heel bewust de Heer te volgen in elke situatie en ga dan heel bewust terug naar de belofte die ik persoonlijk aan de Heer heb gedaan. De belofte, mijn wil en inzet om Hem te volgen **in alles**, ook al gaat mijn gevoel daar tegen in. Dat is niet makkelijk want o wee, dat gevoel.

Mensen hebben de neiging te mijden wat moeilijk is, maar laten we beseffen, dat God hen ook lief heeft net zoals Hij ons liefheeft. God verstoot mensen niet, maar wil ze juist uit de tredmolen van de vijand verlossen en.... wil jou en mij daarvoor gebruiken. Als we dat nu niet kunnen of willen leren, hoe kunnen we dan later **wèl** als volwassen zonen handelen....toch?

Vaak zijn het mensen in nood en verwarring... ja echt! Hun gedrag kan ook een schreeuw zijn om aandacht en hulp. Jezus zag dat en ziet dat... en wij? Ik wil nog meer leren zien zo als Jezus ziet en handelen zoals Jezus handelt. Met als *doel*, die mens (misschien een broeder of zuster in eigen lokale gemeente) te betrekken bij dit eeuwige heilsplan van God. Daar hoort iedereen bij. Ik wil *niemand* aan de kant zetten, maar vanuit de intense liefde van God in mij ook een **oorzaak** worden/zijn **van eeuwig heil** (Hebreeën 5:9) voor die mens/broeder of zuster.

Jij verandert ten opzichte van die persoon

Dit alles begint bij mij in mijn binnenkamer. Ik ga heel *bewust* bidden voor die perso(o)n(en) broeder of zuster. Laat mij niet beïnvloeden door hun onsympathieke gedrag, omdat ik weet waar dat vandaan komt. Wat veroorzaakt je daarmee? Niet dat die persoon onmiddellijk verandert. Die verandert misschien helemaal niet. Maar, door te bidden en op de bres te staan voor die persoon *verander jij*, omdat je liefde en bewogenheid ontwikkelt door jouw gebeden. Gods Geest sluit zich namelijk aan bij jouw gebed. Stel dat door de houding van die perso(o)n(en) jij van binnen geraakt wordt. Dat kan best pijn doen. Door bewogenheid en liefde te ontwikkelen *verdwijnt bij jou* die pijn en dat gevoel van hem/hen niet aardig vinden vanzelf. Daar hoeft je niet altijd verbaal machten voor te binden. Die boze beïnvloeding verdwijnt door jouw opstelling en handelen als zoon in de hemel. We scheiden immers die mens van wat hem negatief beheerst immers? Op die manier staan we in de *wil* van de Heer en word jij zelf weer een stapje geestelijk volwassener.

De Heer zegt: *"Laat de rest maar aan mij over dan komt het helemaal goed."* Word jij nou maar eerst actief in jouw positie in de hemel en handel als zoon. Als de tijd komt, en er aanwijzingen zijn, dan kun je altijd proberen die brug te slaan naar die persoon en in gesprek gaan. God schiep de tijd, over haast heeft Hij het nooit gehad...

Dus parkeer het probleem maar even in de natuurlijke wereld, maar stel je **wèl** actief op in de hemel en bid vurig voor zijn/haar ziel. Jijzelf wordt daardoor sterker en gezegend.

In Zijn wil Komen en blijven

Dit is onze opdracht. Zo kijk ik er naar en praktiseer dat ook zo. Makkelijk? Nee, niet altijd. Het is geen hokus pokus en... mijn gevoel loopt niet altijd parallel met wat mijn hoofd en hart bedenkt. Het is een leerproces, maar uiteindelijk zal de Heer Zijn doel (geestelijke volwassenheid) in ons bereiken. Wij moeten rechtvaardigheid leren te betrachten, dat is in Zijn *wil* komen en blijven, dat is Hem op de 1e plaats zetten in ons leven door deze dingen **te doen**. Net zoals Hijzelf dat ook deed. Lukas 14 vs 26-27 waar Jezus zegt: "Als je Mij niet op de **eerste plaats** zet, kun je mijn leerling niet zijn. ('Haat' in deze context is ook te vertalen met 'op de 2e plaats zetten'. 'Discipel' is te vertalen met 'leerling')

Handel in je verbondenheid met het hart van God

Dit is praktijk en... het werkt is mijn ervaring. Die liefde en bewogenheid gaan groeien als je verbonden blijft met het hart van God. Jezus deed dit ook zo. Zijn grote voorbeeld was Zijn Vader. Hij is ook ons voorbeeld. Hij werd gekruisigd en bad tot Zijn Vader: **"Vader, vergeef het ze, want ze weten niet wat ze doen."** Hij kon die mens scheiden van die boze geesten die hen dreven. Dit was en is Zijn onmetelijke liefde voor de mens. Precies zo als Zijn Vader. God wil niet dat er ook maar een mens verloren gaat, maar behouden wordt **en blijft**. Die attitude (= houding) moeten wij ook gaan ontwikkelen. Dat is het beeld van Jezus gelijkvormig worden. Laten we daarom voor elkander blijven bidden met passie en bewogenheid - ook al kennen we elkaar niet in de zichtbare wereld - opdat de Heer tot Zijn doel kan komen in ieder van ons.

Persoonlijke noot

Met dit stukje wil ik mijn persoonlijke ervaring met iedereen delen. Het werkt voor mij! Ik hoop en bid, dat er mensen zijn die hier wat mee kunnen. Daar gaat het toch om? Samen hogerop te komen en de Gemeente van onze Heer te vormen. Laten we niet aarzelen of uitstellen of ons laten drijven door de drukte van ons natuurlijk leven, maar heel bewust blijven investeren in de eeuwigheid met God en Jezus. De daad voegen bij het Woord. vormen. Toebered te worden voor die grootse taak die de Gemeente mag uitvoeren: *"Het herstel aller dingen."* Wat een voorrecht om in dit leven hier al deel vanuit te mogen maken. De Heer zegene ieder op de weg omhoog.

In Hem verbonden, Pieter

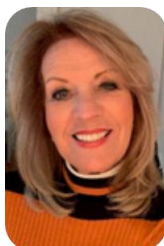

**'Twijfel maar niet mijn kind, wánt...
zou er een storm voor mij te stérk zijn
of een berg voor mij... te hoog?
Zou er een steen voor mij te zwáár zijn
of een woestijn voor mij... te droog?
Is er een zee voor mij té diep
én... zou ik geen mens kunnen redden
die in tranen... tot Mij riep?'**

**'Want juist omdat ik alles heb gedragen
ook jóuw zorgen, leed en pijn...
en ik de Heer der heren ben
en er áltijd voor jou wil zijn...
is er níets voor Mij onmogelijk,
niets voor Mij te zwaar, te stérk!
Daarom zal ik door het dál heen
jou dragen... en vernietigen satans werk!'**

**'Mijn kostbaar, geliefd kind,
altijd zal ik bij je zijn en áltijd draag ik jou!
Want elke dag opnieuw...
ben ik de Herder voor jouw ziel!
Schuilen mag je, wánneér jij dat maar wil
mijn kind, want niets zal Mij weerhóuden
jou elke dag te sterken
omdat mijn liefde draagt... én heelt!'**

Hanny Laurita

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (1)

Door Toon van den Hoorn

INLEIDING

Amos 3:7 en Openbaring 1:1-3

Openbaring gaat niet over de toekomst, maar allereerst over nu, over de gemeente nu, over je leven nu. Vandaaruit geeft het aan wat er in de toekomst aan moois gaat verschijnen. *Openbaring mag je dus plaatsen in je eigen hemel.*

1. We beginnen bij *het oorspronkelijke*, hoe God van voor de grondlegging der wereld een plan had om Zichzelf een partner te verwerven waarmee Hij in alle eeuwigheid kan leven. Aan wie God Zich helemaal kan geven en die uit wederliefde God ook helemaal gaat dienen. *De mensheid, verenigd onder één Hoofd: Christus.* Waarna: God alles in allen.

2. Hoewel er tegenstand en blokkades zijn ontstaan, is het leven Gods er helemaal uitgekomen in Jezus Christus. Jezus heeft tevens voor ons de bedoeling van God weer haalbaar gemaakt.

3. In Jezus Christus zien we feitelijke kernpunten van Gods plan tevoorschijn komen.

- De mens Gods tot ieder goed werk volkomen toegerust en het Lam Gods, geslacht.
- Jezus laat zien dat God enkel goed is. Zoals Jezus rondgaat, vol innerlijke ontferming en vol kracht Gods, goedgevoelende en genezende allen die door de duivel overweldigd zijn. Zo is God. Als je wilt weten hoe God is kijk dan naar Jezus, zoals Hij predikt, zoals Hij Zich openbaart: dan zie je het wezen van God.
- Maar Jezus heeft ons nog een tweede zaak laten zien. Jezus heeft ook laten zien hoe God de mens heeft geschapen. Want in Jezus is de totale mens Gods openbaar gekomen. Hij is het prototype. Zo wil God dat mensen leven. *Als de Zoon. Als Jezus.*

4. *En daarom heeft God ons geroepen om aan dat beeld van de Zoon gelijkvormig te worden.* Om gemeenschap te hebben met Jezus Christus, opdat Hij niet de enige mens is die tot heerlijkheid is gekomen, maar opdat Hij *vele zonen tot heerlijkheid* kan gaan leiden.

En wat Jezus Christus nu aan het bewerken is in en met Zijn gemeente is datgene wat God van voor de grondlegging der wereld voor ogen had.

5. *Jezus werkt nu aan gemeentebouw.* Wij hebben Zijn boodschap gehoord en we gaan steeds beter de bedoelingen van de Heer met ons leven en ook met ons, als gemeente, begrijpen en verstaan. We beleven heel reëel een heerlijke tegenwoordigheid.

Maar er is meer nodig. Het is nodig om *de tijd te verstaan waarin wij leven*, willen wij tot het doel van God komen. En te gaan begrijpen, op grond van alles wat aan ons is overgegeven in woord en ook door de Geest, waar de Heer naartoe werkt. Wij willen ook de profetieën verstaan aangaande de laatste dingen.

6. Het is hierbij niet de bedoeling dat ik Openbaring tekst voor tekst vanaf hoofdstuk 1 tot en met 22 met jullie ga doornemen. Want *profetieën zijn vaak niet chronologisch*. Een profetie geeft zicht op een bepaalde fase in de ontwikkeling en een profetie daarna kan een totaaloverzicht geven of een close-up uit die ontwikkeling. Het gaat er dus om, *dat wij een beeld krijgen van de lijn en daarin de diverse hoofdstukken en gedeelten uit het boek Openbaring gaan plaatsen*.

Wat is dan ons aanknopingspunt als we niet tekst voor tekst aan de gang gaan?

7. *Ons aanknopingspunt is Openbaring 5.*

Kernpunt bij het lezen van Openbaring is duidelijk dat er een boekrol is, die geopend mag worden. (Op. 5:2) Een plan, dat ontvouwd mag worden. En dit plan wordt ontvouwd door Jezus Christus: in zijn leven zien we het: Hij gaat ons als verheerlijkte Heer voor om *dit ook in je eigen hemel en in de hemel van de gemeente te realiseren*.

Hij stimuleert het ontwikkelen en tot volheid komen van mensen en dus van de gemeente.

8. Het Lam mag de boekrol openen. (Op. 5:9) Jezus, die de mensheid vrijgekocht heeft met zijn bloed.

Deze boekrol is het hele plan van God om door de mens Jezus Christus heen mens en schepping weer op te richten.

Deze boekrol is verzegeld met zeven zegels. Het openen van de boekrol gaat dan, zoals je in het hoofdstuk 6 ziet, zegelsgewijs. In hoofdstuk 6 worden 6 van de zeven zegels geopend.

Het zevende zegel komt dus in de rest van de hoofdstukken aan bod. En nemen we de Openbaring van Jezus Christus door aan de hand van het openen van de zegels.

De feitelijke eindtijd is het zevende zegel en daar gaat vrijwel het hele boek Openbaring over.

Vanaf hoofdstuk 8 t/m 22 gaat het over de opening van het zevende zegel. Hoe moet je dan binnen die hoofdstukken 8 t/m 22 een opeenvolging vinden als het 14 hoofdstukken betreft en het over één zegel gaat?

Er is nog een verdere detaillering en die vindt u in **hoofdstuk 8 t/m 11**, daar wordt gesproken over zeven bazuinen. Zodra we dus aan het zevende zegel bezig zijn gaan we het verder bazuinsgewijs doornemen.

En in hoofdstuk 12 t/m 19 vinden we die close-ups. Daar vind je een beeld of een profetie aangaande een bepaald detail. Aangaande een bepaalde fase. En we gaan dus de hoofdstuk 12 t/m 19 de zaken die daarin naar voren komen inpassen in de ontwikkeling van de bazuinen. In het 7^e zegel dus.

9. Wij komen door het bestuderen van Openbaring niet in een toeschouwers-positie, waarin we de loop van de gebeurtenissen op een afstand kunnen volgen, nee, je zult merken, wij staan er midden in. Want heel die ontwikkeling van die zegels en van die bazuinen gaat door mijn leven heen, door jouw leven heen. Het zijn persoonlijke gebeurtenissen die daar beschreven worden, in levens van mensen. Dus niks afstandelijk beschouwen. Nee, we staan er midden in. En ik hoop dat u zich met mij kunt verblijden over de heerlijke dingen die de Heer met ons gaat doen. Het gaat door u en mij heen.

Want de kern van de zaak is *dat de gemeente ontwikkelt en tot volheid komt*.

Dus dat je zelf *in eigen hemel tot volheid komt*, als je voorop wilt gaan in de gemeente.

Openbaring is een zaak van ontwikkeling van de gemeente.

En dan zie je ook in dat boek alles wat het rijk der duisternis op die ontwikkeling af stuurt om het te blokkeren, om het te laten vastlopen, om het te laten ontsporen of een verkeerde kant uit te laten gaan. Om die voleinding maar zo lang mogelijk tegen te houden. Er zullen dus ook heel wat aanvallen vanuit het rijk der duisternis zichtbaar worden. En het zal ons heel duidelijk worden hoe de vijand ons zal willen afhouden van die verdere voltooiing, maar het zal ons ook heel duidelijk worden hoe de Heer, ondanks alle tegenstand, door en met ons, de overwinning gaat realiseren (*wordt vervolgd*).

In dit artikel wordt een paar keer het begrip 'in je eigen hemel' genoemd. Omdat we ons kunnen voorstellen dat niet alle lezers de met de inhoud van dit begrip vertrouwd zijn, verwijzen we naar een artikel in [Studieblad 22](#), de links naar twee studies van Toon zelf over 'Mijn hemel, wat is er aan de hand?

[19930106 TvdH mat28:18 De hemel van de mens \(1\)](#) en [19920303 TvdH De hemel van de mens \(2\)](#)

En 'last but not least' naar het boek van Cees Visser 'De komst van Jezus Christus,' hoofdstuk 7.2.

Bijbelstudie serie 'Openbaring' deel 1 van Toon is hier te downloaden: [19990907-2362-TvdH-openb1:1-3-studie 1](#)

We ontvingen voor Hoger-Op van Wim Bruijnes, gemeentelid van de VEG 'De Ark', alle scripts van de Openbaringstudies van Toon van den Hoorn, uiteraard met diens instemming. De studies zijn gehouden in Alphen aan den Rijn van 7-9-1994 t/m 7-4-1999. Nu de serie over de aartsvaders in Hoger-Op is afgerond, gaan de studies in compacte vorm plaats. Daarbij bevelen we deze serie van leerzame en ook praktisch omgezette studies warm aan voor de lezers! (red.).

LEREN LUISTEREN NAAR GODS STEM (2-slot)

Door Eljakim Nuijten

De angst van Elia

Nog een voorbeeld: **Elia, de profeet.** 1 Kon 19 vers 9-16:

9 Hij komt daar de spelonk binnen en overnacht dáár; en ziedaar, het spreken van de Ene tot hem, en het zegt tot hem: waarom ben je hier, Elia? 10 Hij zegt: met ijver heb ik mij beijverd voor de Ene, God over strijdscharen; want verlaten hebben ze uw verbond, de zonen Israëls, uw altaren vernield en uw profeten omgebracht met het zwaard; ik alleen ben overgebleven, maar nu zoeken ze mijn ziel om ook die te nemen! 11 Hij zegt: ga naar buiten en ga op de berg staan voor het aanschijn van de Ene! Ziedaar, de Ene die voorbijtrekt, en een geestesstorm, geweldig en sterk, die bergen verscheurt en steenblokken verbrijzelt voor het aanschijn van de Ene uit; maar niet in die geestesstorm is de Ene,- na de geestesstorm een aardbeving, maar niet in de aardbeving is de Ene. 12 Na de aardbeving een vuur, maar niet in het vuur is de Ene; na het vuur de stem van een zachte stilte. 13 Het geschiedt als Elia dat hoort dat hij zijn aanschijn omhult met zijn luisterrijke mantel. Hij gaat naar buiten en blijft staan in de ingang van de spelonk; en ziedaar, tot hem een stem die zegt: waarom ben je hier, Elia? 14 Hij zegt: met ijver heb ik mij beijverd voor de Ene, God over strijdscharen, want verlaten hebben ze uw verbond, de zonen Israëls, uw altaren vernield en uw profeten omgebracht met het zwaard; ik alleen ben overgebleven en nu zoeken ze mijn ziel om ook die te nemen! 15 De Ene zegt tot hem: ga heen, keer terug naar je weg,- naar de woestijn van Damascus; daar aangekomen zul je Chazaël zalven tot koning over Aram; 16 en Jehoe, zoon van Nimsji zul je zalven tot koning over Israël,- en Elisja, zoon van Sjafat uit Avel Mechola, zul je zalven tot profeet in jouw plaats;

Twee keer vraagt God aan Elia, nadat hij de Horeb op gevlucht is om zijn leven te redden: Wat doet gij hier Elia? De eerste keer vertelt Elia over alles wat Hij voor God heeft gedaan. **“Ik heb zeer geijverd voor de Here.”** God vraagt Elia naar buiten te komen maar kort voordat de Here God verschijnt is er een grote manifestatie mijns inziens vanuit het rijk der duisternis. Intimideren en angst zaaien. Dat gebeurt door de storm, de aardbeving en het vuur. Daarna komt Elia naar buiten met zijn mantel om zijn gezicht. Maar dat doet hij pas, wanneer de intimidatie voorbij is en bij het horen van het suizen. Dan herkent Hij Gods aanwezigheid. *(Ik denk dat hij de heerlijkheid van God niet onder ogen kon komen en daarom zijn mantel om zijn gezicht deed (net zoals Mozes in Exodus) In Exodus 3:6) daar staat: Voorts zeide Hij: Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. Toen verborg Mozes zijn gelaat, want hij vreesde God te aanschouwen).*

De tweede keer zegt Elia exact hetzelfde tegen God. Alsof God hem niet gehoord zou hebben, of dat Elia wil benadrukken wat hij allemaal voor de Heer heeft gedaan.

Andere vertalingen:

NBG: *geweldige sterke wind*

NaB: *een geestesstorm, geweldig en sterk*

NBG: *suizen van een zachte koelte*

NaB: *een stem van een zachte stilte*

Wat kan ik uit dit verhaal naar mijzelf toehalen? Soms kunnen wij ons ook zo alleen voelen als Elia, alsof je de laatste bent... of in een geestesstorm zitten, geweldig en sterk. Dat je op en moe bent, uitgeput en op de vlucht. Je kan je eenzaam voelen en denken dat je iets niet kunt, dat je overrompeld wordt en je uit het veld laat slaan. Maar, dat hoeft niet....

“Treed naar buiten” spreekt God tot Elia die in de spelonk verscholen zit. Kom te voorschijn spreekt de Heer ook tegen ons. Laat je niet intimideren. Je bent niet alleen! Kom in de stilte van God.

God gaat niet in op de dubbele “klaagzang” van Elia. Nee, God geeft Elia juist de opdracht om op zijn schreden weer terug te keren. Ik ben even in de betekenis van dit gezegde gedoken: "Op je schreden terugkeren." Dit betekent: De terugweg inslaan; soms ook overdrachtelijk voor: **een verlaten standpunt weer innemen.** NaB: **ga heen, keer terug naar je weg!** God geeft Elia de opdracht, om terug te gaan naar de weg die hij voor de Here bewandelde. Dat geldt ook voor ons: Ga verder! Doorgaan op de weg met de Heer, onze God. Wanneer we dit stukje verder lezen krijgt Elia de opdracht om Elisa te zalven tot opvolger. Dat was niet gebeurd wanneer Elia gestorven zou zijn. God gaat verder en weet wanneer het tijd is, God voorziet!!

De koppigheid van Jona

En dan is er bijvoorbeeld **Jona**. Dat verhaal kennen we allemaal wel. Je kan het natuurlijk nog even lezen, het is niet zo groot. Jona hoort duidelijk de stem van God. Maar hij loopt weg wanneer hij hoort wat God van hem vraagt. Hij vlucht weg voor het aangezicht des Heren staat er. God roept Jona op om te prediken tegen de stad Nineve.

Voor mij is het verhaal ongeveer zoals dit: Jona kent God en vermoedt wat er al gaat gebeuren, ja, ja, hij weet dat God vergevingsgezind is en mensen met berouw een nieuwe kans geeft. Daarom wil hij mijns inziens niet naar Ninevé. Maar hij komt er wel, en op wonderlijke wijze. Jona roept vanuit de vis tot God om hulp, God verhoorde zijn verlangen naar redding. God verhoort hem en redt hem. 1 iemand!! Dus Jona gaat op pad en hij spreekt de woorden die God hem geeft in Nineve (Jona 3 vers 2). En... Ninevé heeft berouw: 120.000 mensen hebben berouw! God brengt redding maar Jona is boos en wenst te sterven. Wat ik mooi vind. is dat God Jona vraagt of hij echt boos is? Hfd. 4 vers 4. Mooi dat God dat vraagt!

God geeft vervolgens die wonderboom om Jona van zijn boosheid, zijn koppigheid, af zien te krijgen. Jona is zeer blij met de boom. De boom sterft af door een worm en Jona wordt weer boos en wenst opnieuw te sterven. God verbaast zich dat Jona boos is over iets waar Jona niets voor heeft gedaan. Er staat dat Jona vertoornd is ten dode toe. De NaB schrijft: **Maar dat is kwalijk voor Jona, een groot kwaad,- en het ontbrandt bij hem.** Wel een heethoofd die Jona! Jona speelt rechter. Zelfs wanneer hij zelf redding heeft gehad van God. Jona wil vernietiging (persoonlijk), maar brengt redding! (God door hem)

Hoe vaak spelen wij geen rechter? Trekken we ons eigen plan. Luisteren we niet. Weten wij het ogenschijnlijk beter? Van God mogen we leren, in het verhaal van Jona, dat Hij genadig en vergevingsgezind is. Dat Hij geduld heeft met Nineve én met Jona. Dat Hij liefdevol is. Dat het niet aan ons is om te beoordelen, rechter te spelen. Hoe het afloopt met Jona kunnen we niet verder uit het verhaal halen. Maar het is een pittig mannetje.

Samuël, Elia en Jona

Mensen waar God tegen sprak. Die God gebruikte in zijn plan. Die eerlijk waren tegen Hem, die een dialoog hadden met God. Waar God vervolgens liefdevol mee omgaat. Wij zijn inmiddels van het nieuwe verbond. Wij zouden het makkelijker moeten hebben, toch? Want...De sleutel die God ons heeft gegeven om een levende en diepe relatie met Hem en Jezus op te bouwen is: *Gods eigen Geest, heilige Geest.*

Dan is mijn vraag aan jou: Ben je Geestgedoopt? Ja?

Wat hebben wij dan onder andere ontvangen van onze liefdevolle Vader?

In Handelingen 1 vers 8 staat: **Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde** (NBG). De NaB vertaalt het zo: **nee, ge zult kracht opnemen van de heilige geestesadem die over u komt, en ge zult getuigen van mij zijn in Jeruzalem en in heel Judea en Samaria, ja tot het uiteinde van het aardland!**

Met opnemen heb ik een beeld van een spons voor me, helemaal doordrenkt! Hoeveel nemen wij op van wat Gods Geest in ons beschikbaar stelt?? Doorzien wij de satan op die momenten wanneer hij ons wil verstoren, als wij onze relatie met de Here God en de Here Jezus verder willen verdiepen? Wanneer we leren luisteren naar wat God door zijn Geest in ons wil zeggen, of van ons vraagt?

Naar Jezus' voorbeeld

Jezus en Petrus hadden een sterke band. Petrus zijn ego kwam regelmatig langs. Die was nog gevoelig voor intimidatie vanuit het rijk van satan. In Matt. 16:23 zegt Jezus:

Doch Hij keerde Zich om en zeide tot Petrus: Ga weg, achter Mij, satan; gij zijt Mij een aanstoot, want gij zijt niet bedacht op de dingen Gods, maar op die der mensen (Matt. 16:23 NBG). Aanstoot is in de NaB: *struikelblok!!*

De "rots" (de belijdenis van Petrus, over wie Jezus is, namelijk: de Christus, de Zoon van de levende God!) op wie Jezus zijn gemeente zal gaan bouwen, die erg dicht bij Jezus stond was ook op dat moment een prooi voor de satan. Jezus doorziet dat. Hij spreekt de satan aan. Hij houdt nog steeds net zo veel van Petrus, maar doorziet dat Petrus gebruikt wordt. Was hun relatie hierna verstoord? Nee, helemaal niet. Satan wijst jou, ons altijd op mensen, op aardse zaken: Kijk eens hier... kijk eens naar die..., etc.etc. Satan wijst ons niet op de dingen van de Here God, van Gods koninkrijk. Samuël moest echt leren Gods stem te verstaan. Maar hij verbleef in Zijn nabijheid, paraat, gewillig om te leren. En hij leerde!

Elia kende God, sprak met Hem. Maar hij voelde zich de laatste die nog over was, hij had alles gegeven voor God, zijn Heer. Hij liet zich intimideren, maar God riep hem uit zijn spelonk naar buiten en bracht hem in Zijn rust. En hielp hem om verder te gaan!

Jona hoorde Gods stem wel, kende Gods genade, maar was meer op de mensen gericht dan op de genade van God. Hij vluchtte in eerste instantie weg van God. Hij was koppig en eigenwijs. Hij luisterde pas nadat hij gered was.... God gebruikte hem ondanks zijn koppigheid. Allen in contact met God.

En wij? Willen wij net zoals Samuël leren om God beter te kunnen verstaan? Om Jezus' stem door alles heen te horen en herkennen? Wij mogen leren van Jona dat het niet aan ons is om recht te spreken. Wij mogen gehoorzaam zijn aan Gods genade voor ieder mens! Wij mogen net zoals Elia leren ons niet te laten intimideren, maar samen met God onze reis hier op aarde vervolgen. Uit de spelonk, in Zijn rust. Gods Geest in ons zal daarbij ons de **kracht, liefde en zelfbeheersing** geven, zoals staat 2 Timotheus 1 vers 7.

Laten we de satan achter ons laten en elkaar daarbij als broeders en zusters helpen. Zo mag het Koninkrijk der hemelen in ons en door ons zichtbaar gaan worden! Stap in de stilte van de Heer, stap in Zijn nabijheid, bedenk de dingen die van boven zijn! Laat je meenemen!

[20241020-6382-Eljakim Nuijten-gen3:8,1kon19:9-16-Leren luisteren naar Gods stem-VEG De Opgang, Groningen](#)

BOEK 'DE EENHEID VAN 1 GOD' DOOR JAAP NOORDAM

"In januari 2025 is de derde druk verschenen van het boek "de Eenheid van 1 God" van Jaap Noordam.

Het boek heeft 208 pagina's en kost €13,50 inclusief verzendkosten.

Het kan besteld worden via bol.com, of rechtstreeks bij de auteur door een mail te sturen naar j.noordam@solcommail.nl o.v.v. uw naam + adres. Na overschrijving van €13,50 naar bankrek.nr. NL 91 RABO 0375 4993 85 t.n.v. J. Noordam wordt het boek u toegezonden."

Omdat 1 plaatje meer zegt dan '1000 woorden' hierbij de voorzijde van de boekenlegger:

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 2 van jaargang 4, februari is: 15-02-2025. In dat nummer ook de bijdragen die niet meer pasten in dit nummer: De brief aan de Tessalonicenzen (3) en het jongerenartikel van Zeina Bassa-Dafesh plus een artikel van Toon van den Hoorn over 'Velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren.'

COLOFON

Doel

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Het magazine geeft *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.*

Redactie

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

Is de tekst te klein? Rol je muis.

Dus Control + wieltje

DE EENHEID VAN 1 GOD

De meeste kerken belijden dat ook Jezus, evenals Zijn Vader, van eeuwigheid volledig God is. De kerk baseert haar geloof op de door diverse concilies vastgestelde doctrine van de drie-eenheid in de vierde eeuw. In 380 nChr. heeft de Romeinse keizer Theodosius I met het 'Edict van Thessaloniki' de drie-eenheidsdoctrine dwingend opgelegd aan de bevolking van het gehele Romeinse Rijk. Wie zich niet aan de leer van de staatskerk hield werd buitengesloten en vervolgd.

Vele oprechte christenen beseffen dat de doctrine niet overeenkomt met de Bijbel, maar durven vaak geen vragen te stellen uit angst voor vervelende consequenties. Bovendien weerhoudt de macht van de traditie gelovigen ervan zelf kritisch onderzoek te doen naar de juistheid van de doctrine van de kerk en het zelf te toetsen aan Gods Woord alleen.

De term drie-eenheid en de leer van de drie-eenheid komen namelijk in de Bijbel niet voor. De Bijbel is van Genesis tot Openbaring eenstemmig over de identiteit van God. Jezus kwam om Zijn Vader als de Enige Ware God te doen kennen (o.a. Johannes 1:18 en 17:3). De apostelen getuigen ook dat er voor ons maar één God is: de Vader en één Heere: Jezus Christus (o.a. 1 Korinthe 8:6 en Efeze 4:6).

Wat heeft het hoogste gezag: Gods geopenbaarde Waarheid in de Schriften of de filosofische leringen en tradities van mensen?

Op deze belangrijke vraag zal iedere gelovige voor zichzelf een overtuigend antwoord willen geven.

Het boek 'De Eenheid van 1 God' wil hierbij een hulp zijn en neemt de lezer mee in een reis door de Bijbel en de kerkgeschiedenis.

De Eenheid van 1 God
Jaap Noordam
ISBN 9 7890 9035 5764
verkrijgbaar via bol.com